

Mehmet Nuri Yalçın

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.02.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet Nuri Yalçın

1986 yılında Şırnak'a bağlı İdil ilçesinin Özen Köyü'nde doğdu.İlköğretimi Mersin mentes İlköğretim Okulu'nda bitirdi.Nusaybin Lisesi'nden 2004 yılında mezun oldu ve aynı sene Mersin Üniversitesi Fen Bilgisi Öğretmenliği'ne girdi.Buradan 2008 yılında mezun oldu.2008 yılından beri Milli Eğitim Bakanlığı'nda öğretmen olarak görev yapmakta.Aynı zamanda 2008 yılında Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi Öğretmenliği'ni de kazanmış ve 2015 yılında mezun olmuştur. Yüksek Lisans eğitimini de Mersin Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü'nde Beden Eğitimi ve Spor Ana Bilim Dalı'nda 2022 de tamamlamıştır.

Hazan Mevsimi'nde Vuslat adındaki ilk şiir kitabı 2010 yılında, Mem de Kavuşur Zin'ine kitabı ise 2021 yılında yayınlandı.Bir deneme, iki öykü, bir roman ve iki şiir kitabı daha baskı aşamasındadır.

Acımadın Mı?

Yine boş geçiyor hayat
Haber alamadan senden,yalnız
Kulaklarımda çınlayan sesin
Gözlerimdeyse hayalin var

Konuşuyorum senle yanımdaymışsın gibi
Düşünüp seni hayallere dalıyorum
Birden geçirdiğimiz mazi geliyor aklıma
Acımadın mı çekip giderken,acımadın mı sevdama...

Mehmet Nuri Yalçın

Ada Vapuru

Gurbette akşamlar hüzünlü yine
Gözlerde hayalin var,yürekte sevdan
Gece karanlığı gözlerin sanki
Uykusuz gecelerde yıldızlar sırdaş

Dalgalar seni bana getirmiyor ki
Ada vapuru çoktan kalktı,hayalin yoldaş...

Mehmet Nuri Yalçın

Adı Aşk İkinizin De

Adı aşk ikinizin de
Biri Mardin
Biri sen...

Bir...
Yagmurunla da güzelsin
Karınla da
Güneş birbaşka ısıldar sabahları
Birbaşka eser rüzgarın
Serinliğinde
Aşkta sende güzel
Hüzünde...
Mardin...

İki...
En güzel adısın aşkın
Görünce gözlerimin birbaşka güldüğü
Kulağımda şarkıların mırıldandığı
Aşk seninle güzel
Aşk Mardin de güzel
Sümeyyem...

Mehmet Nuri Yalçın

Adım Yalnızlık

Ama adım yalnızlık
Giden gemilerle yoldaş yüreğim
Hep kendimi vururum bir akşamüstü
Yalnızlığı da yalnız yaşarım
Yaşayabiliyorsam eğer bir başıma...

Mehmet Nuri Yalçın

Adresim Beyaz Güllerin Şehri

Nusaybin`de akşam oluyor
Rüzgarlarda hoş bir meltem kokusu
Ezgiler yayılır diyar diyar
Ve sen akıp gidersin
Akıp gidersin yalnızlıklara
Sümerler yok artık buralarda
Asurlar yok
Ama hoşgörü esiyor yine
Türkülerin dillerde hala

Tomurcuk açarken beyaz güller
Musa Anter`in selamını getiriyor
Bitmeyecek sevdam diyor
Yıllara inat
Zaten hep inat değil miydi yakarışımız
Çiğ gibi koparken yüreklerden feriyatlar
Âsi bir serhıldandı Mezopotamya`da

Hasretim sana şimdi
Beyaz güllere hasretliğim gibi
Yalnızlık kor bir ateş gibi yakarken yüreğimi
Serinliğine muhtacım gözlerinin
Diyar diyar gezerken semalarda
Boranlarla yoldaş oldum sensiz
Ama hala aynı adresteyim
Bilesin
Adresim:
Beyaz Güllerin Şehri...

Mehmet Nuri Yalçın

Ağaç ve Ben

Arkadaşım olur musun ağaç
Yok kimsem
Yalnızım
Sende yalnızsın
Belli
Ben susup dinleyeyim
Sen kuşları anlat bana
Dallarına konan kuşları
Neler anlatıyorlar sana
Uçup gittiklerinde
Neler hissettiğini
Benimkilere benziyor mu duyguların
Sen de sever misin mesela
Bırakıp gittiğinde biri
Ağlayasın gelir mi
Yoksa herşeye karşın
İçine mi atarsın tüm dertleri
Rüzgar uçurduğunda yaprakları
Kızarmısın rüzgara
Esmek gelir mi rüzgar gibi içinden
Benim geliyor ağaç
Gökyüzüne aşık olasım
Bulutları sürükleyesim
Çok uzaklara
Ne başımda dert
Ne gönlümde tasa
Yağmurlar yağdırasım
Çorak topraklara
Toprak kokusunu çekmek içime
Yağmurdan sonra
Söylesene ağaç
Anlamaz değilim ben
Anlarım halden...

....

....

Peki...
Sende anlatma
Ağlarım ben yine
Kendi halime
Sen kuşlarla fısıldaş
Düşünme beni
Kalırım yine ben
Birbaşına

Mehmet Nuri Yalçın

Akıllı İşi Değil Yıldızları Saymak

Neden çocukluk bir başkadır? Sorumluluk olmadığından dolayı mı acaba? Yoksa saf ve duru bir kalple bakıldığından dolayı mı hayata?

Hatırlıyorum da küçükken köydeki evimizin önünden küçük bir dere geçirdi.Biz "çak" derdik.Şimdilerde suya hasret.Ne zaman yolum düşse köye,eski anılar depreşir yüreğimde.İnce bir sızı halinde sarar bütün vücudumu.Çoğu zaman ağlayasım gelir ama utanırım ağlamaya.Erkeklik damarım kabarır,Orhan Veli'yi hatırlarım;

*Baka kalırım giden geminin ardından;
Atamam kendimi denize, dünya güzel;
Serde erkeklik var, ağlayamam.

İşte o zamanlar o küçük dereye arkadaşlarımla küçük odun parçalarını suya bırakıp yarıştırdığımızı düşünürüm.Bazen iki yüz, üç yüz metre su kenarında aşağıya doğru koşarak kimin kayığının öne geçeceğini görmeye çalışırdık.Tabi tozlu ve birazda çamurlu dere kenarında, artık tozdan nasır tutmuş minicik ellerimizin suya değişini hatırlarım.

Çocukluğum hala gizli bir yaradır bende. Ne zaman tozlu yollarını düşünsem o çocuk hayalimdeki köyün, içimde bir yerler acır.Üzüm bağlarında komşu köylerden çocuklar üzümümüzü çalmasın diye nöbet tuttuğumuz sıcak yaz günlerini düşünürüm sonra.Kopardığımız birkaç salkım üzümü, derin dondurucu niyetine kullandığımız eski kuyuya bir kova ve bir iple sarkıttığımız günleri...

O zamanlar hapsedilmemişti düşlerim şehirlerin kalabalığına.Çocuk düşlerimi kabusa çeviren beton yığınlarıyla dolu kentlere terk etmemiştim umutlarımı henüz.Su para ile değildi çocukluğumda.Havayı teneffüs ederken özgürdüm alabildiğine.Baharlar birbaşka yaşanırdı,kışlar birbaşka...Ben dilimde anonim bir şiir,hala yazarını bilmediğim;

**Akıllı işi değil yıldızları saymak
Haram oldu bu dünyada yaşamak
Ekmek para,
Hava para,
Aşk para...
Ben yalnızlığımı satıyorum dostlar
Alan yok mu
Bedava...

Üşüyen ellerimizi sobada ısıtırken karlı günlerde,bir yandan da toprağa gömdüğümüz palamutları çıkarıp kestane niyetine soba üzerinde pişirirdik.Yaptığımız kardan adamlara giydirecek elbisemiz yoktu.Kardan adamlarımız da bizim gibi üşürdü kış ortasında.Ama düşlerimiz zengindi bizim.Sabah içtiğimiz sıcak bir mercimek çorbası ve yanına kırdığımız bir baş soğan,alırdı bütün açlığımızı.Tandır ekmeğinin gramajını ölçmek kimsenin aklına gelmezdi.

Yalansızdı çocukluk yılları.

Bir ara bir top almıştı abim bana.Zorla benden alıp oynayacağız derken,patlatmışlardı topumu köyün gençleri.Ne zaman topum gelse aklıma,içime bir sancı düşer zamansız.Belki topumu gömdüm tozlu Özen yollarına.Ama umutlarımı...

Evet yalansızdı çocukluk yılları ve bir o kadar umut dolu.

Geceleri damda yatarken yıldızları sayardık çocuk yüreğiyle.Gökyüzü pırıl pırıldı umutlarımız gibi.Yıldızlardan en büyük olan iki tanesinden birisine Leyla,birisine de Mecnun diyorduk.Onlar birleşirse dileklerimiz birleşir diyorduk.Parmak sayısını geçince saydığımız yıldız sayısı,kalakalırdık öylece.Akıllı işi değil yıldızları saymak dese de herkes, biz sayıyorduk işte parmak sayısınca olsa da.

Yalansızdı çocuk düşlerim yıldızları sayarken.Akıllı işi değil yıldızları saymak dese de kimileri, ben hala sayıyorum yıldızları.Ama artık parmak sayısını geçiyor yıldızlar.Leyla ile Mecnun ise hala birleşmedi gökyüzünde,öylece duruyorlar bir kenarda.

Yalansızdı çocukluk yılları bir düşün gibi;

***Yalınayak yürümek çocuk yüreğimle
Ellerimde yırtık potinlerim
Soğuğa direnen nasırlı ellerimle
Göle bakan evler çizmek
Hayali dünyamda
Rüzgarın hışırdattığı kavaklar sonra
Uzayan bir patika
Çalılar arasından...

Ne güzel düşün kurmak
Çocuk dünyamda...

Mehmet Nuri Yalçın

Akıllı İşi Değil Yıldızları Saymak(deneme)

Neden çocukluk bir başkadır? Sorumluluk olmadığından dolayı mı acaba? Yoksa saf ve duru bir kalple bakıldığından dolayı mı hayata?

Hatırlıyorum da küçükken köydeki evimizin önünden küçük bir dere geçerdi.Biz "çak" derdik.Şimdilerde suya hasret.Ne zaman yolum düşse köye,eski anılar depreşir yüreğimde.İnce bir sızı halinde sarar bütün vücudumu.Çoğu zaman ağlayasım gelir ama utanırım ağlamaya.Erkeklik damarım kabarır,Orhan Veli'yi hatırlarım;

*Baka kalırım giden geminin ardından;
Atamam kendimi denize, dünya güzel;
Serde erkeklik var, ağlayamam.

İşte o zamanlar o küçük dereye arkadaşlarımla küçük odun parçalarını suya bırakıp yarıştırdığımızı düşünürüm.Bazen iki yüz, üç yüz metre su kenarında aşağıya doğru koşarak kimin kayığının öne geçeceğini görmeye çalışırdık.Tabi tozlu ve birazda çamurlu dere kenarında, artık tozdan nasır tutmuş minicik ellerimizin suya değişini hatırlarım.

Çocukluğum hala gizli bir yaradır bende. Ne zaman tozlu yollarını düşünsem o çocuk hayalimdeki köyün, içimde bir yerler acır.Üzüm bağlarında komşu köylerden çocuklar üzümümüzü çalmasın diye nöbet tuttuğumuz sıcak yaz günlerini düşünürüm sonra.Kopardığımız birkaç salkım üzümü, derin dondurucu niyetine kullandığımız eski kuyuya bir kova ve bir iple sarkıttığımız günleri...

O zamanlar hapsedilmemişti düşlerim şehirlerin kalabalığına.Çocuk düşlerimi kaba çeviren beton yığınlarıyla dolu kentlere terk etmemiştim umutlarımı henüz.Su para ile değildi çocukluğumda.Havayı teneffüs ederken özgürdüm alabildiğine.Baharlar birbaşka yaşanırdı,kışlar birbaşka...Ben dilimde anonim bir şiir,hala yazarını bilmediğim;

**Akıllı işi değil yıldızları saymak
Haram oldu bu dünyada yaşamak
Ekmek para,
Hava para,
Aşk para...
Ben yalnızlığımı satıyorum dostlar
Alan yok mu
Bedava...

Üşüyen ellerimizi sobada ısıtırken karlı günlerde,bir yandan da toprağa gömdüğümüz palamutları çıkarıp kestane niyetine soba üzerinde pişirirdik.Yaptığımız kardan adamlara giydirecek elbisemiz yoktu.Kardan adamlarımız da bizim gibi üşürdü kış ortasında.Ama düşlerimiz zengindi bizim.Sabah içtiğimiz sıcak bir mercimek çorbası ve yanına kırdığımız bir baş soğan,alırdı bütün açlığımızı.Tandır ekmeğinin gramajını ölçmek kimsenin aklına gelmezdi.

Yalansızdı çocukluk yılları.

Bir ara bir top almıştı abim bana.Zorla benden alıp oynayacağız derken,patlatmışlardı topumu köyün gençleri.Ne zaman topum gelse aklıma,içime bir sancı düşer zamansız.Belki topumu gömdüm tozlu Özen yollarına.Ama umutlarımı...

Evet yalansızdı çocukluk yılları ve bir o kadar umut dolu.

Geceleri damda yatarken yıldızları sayardık çocuk yüreğiyle.Gökyüzü pırıl pırıldı umutlarımız gibi.Yıldızlardan en büyük olan iki tanesinden birisine Leyla,birisine de Mecnun diyorduk.Onlar birleşirse dileklerimiz birleşir diyorduk.Parmak sayısını geçince saydığımız yıldız sayısı,kalakalırdık öylece.Akıllı işi değil yıldızları saymak dese de herkes, biz sayıyorduk işte parmak sayısınca olsa da.

Yalansızdı çocuk düşlerim yıldızları sayarken.Akıllı işi değil yıldızları saymak dese de kimileri, ben hala sayıyorum yıldızları.Ama artık parmak sayısını geçiyor yıldızlar.Leyla ile Mecnun ise hala birleşmedi gökyüzünde,öylece duruyorlar bir kenarda.

Yalansızdı çocukluk yılları bir düş gibi;

***Yalınayak yürümek çocuk yüreğimle
Ellerimde yırtık potinlerim
Soğuğa direnen nasırlı ellerimle
Göle bakan evler çizmek
Hayali dünyamda
Rüzgarın hışırdattığı kavaklar sonra
Uzayan bir patika
Çalılar arasından...

Ne güzel düş kurmak
Çocuk dünyamda...

*Orhan Veli Kanık

**Anonim

***Nuri Yalçın

Mehmet Nuri Yalçın

Akşam Ezanı

Çocukluğumun dar sokaklarına özlem duymakta büyüklüğün
Kontrpedal bisikletimle
Gözümde devasa büyüyen o küçücük yokuştan kendimi bırakışım
Hayatın hoyratlığına inat
Şaclarıma değen her rüzgar zerresi
Özgürlük kokuyordu sıcak nefesiyle
Büyümek istiyordum evet, çocuk kalacağım duygusuyla
Duvardan sekip gelen her topun dönüp gelmesi gibi
Çocukluğum da geri gelecek mi bir gün
Akşam ezanının o lahuti
"Bitti artık, devamı yarına" ikazı
Biz de saat yoktu, telefon da
Eve dönüş saatimiz mi
Akşam ezanı...

Mehmet Nuri Yalçın

Akşamlar

Akşamlar serin oysa her gidişinde
Bense sıcaklığına hasretim
Hasret bütün benliğim
Bir tutam söze...

Mehmet Nuri Yalçın

Allah Kolaylık Versin

Bir mermer parçası
Taşı beyazdan
Koyacaklar taşın üstüne
Tahtadan bir uzun kutu birazdan

Düşünmezdi hiçbir giden
Kimse düşünmezdi zaten
Çalınmasına çok vardı kapının
Henüz vakit çok erken

Sonra ne mi olacak
Sonrası derin çukur
Ya daim ızdırap var
Ya da sonsuz bir huzur

İnanmazsın belki de
Görmeden gözüm dersin
Göz herşeyi görür mü
Allah kolaylık versin

Mehmet Nuri Yalçın

Anladım

Umutlar boşa çıkarmış bazen
Yeni anladım
Bilgiye bakılmıyormuş
Torpilin lazım...

Mehmet Nuri Yalçın

Ansızın

Ansızın gelir ölüm
Ansızın yakalar sinenden
Bir taze soluk almak istersin belki de
Nefessiz kalacağını bile bile
Tutunmak istersin hayata yepyeni adımlarla
Nafile
Vakit gelmiştir artık
Haydi yolculuk var der bir ses
Oysa daha ne isteklerin
Ne ihtirasların vardı hayata dair
Yoktu hiç hesapta ayrılık tüm sevdiklerinden
Ama sırda burada işte
Ansızın gelir ölüm...

Mehmet Nuri Yalçın

Arayış

Umutsuzca eser rüzgarlar
Okşar yüreğimi esinti
Vuslat anı ne zaman
Biliyorum
Hüzün parçası yaşamın
Ve de dalgınlık
Düşlerim yorgun
Ama yine de düşlerim alabildiğine hayatı
Kuş olur uçuveririm
Kanatsız
Çakarım bir çivi ben de
Deneme tahtası hayata
Bir hüzne takılır belki gözlerim
Buruk bir hüzün sarar
İçimi
Sonra aynı yorgunluğa döner
Düşlerim
Savrulurum geceye ansızın
Dolaşırım nedensiz
Kör sokaklarda
Bir ses yankılanır beynimde
Herşey muamma
Ben de sorarım kendime
Nereye....

Mehmet Nuri Yalçın

Asıl Mesele

Bakmak değil asıl mesele
Asıl mesele
Bakabilmekte derin derin....

Mehmet Nuri Yalçın

Aşk Gamzeli Güzel

Gamzeler öksüz büyür
Şair biçare
Çok uzaklarda bir yerde
Dizeler onu bekler
Hayaller yasta

Bilinmez neler düşler şair
Belki bir gülüştür düşlediği
Gamzeli
Belki ufak bir heyecan kıpırtısı
Sol yanında

Sonra hani ismi düşer yadına
Juliet der
Atar sol yanındaki kıpırtı
Yerli yersiz
Bir de inceden süzen bakış
Güneşler doğurur ufkuna
Rüzgarı kıskanası gelir şairin
Öperken saçlarını bir sabah seherinde

Aklına düşer derinden bir düşünce
Kolay aşık olmaz şairler
Oysa
Aşk der
Gamzeler düşer aklına

Aşk der
Juliet gülümser öteden
Düşer yeniden yadına
Bir sızı iner tüm bedenine
Gözlerinde hayali belirir
Aşk der hani
Gamzeli güzel...

Mehmet Nuri Yalçın

Aykırı

İmgeler yalan oldu düşlerimde
Umutları da kaybettim
Bilerek
`Gözler yalan söylemez` desede şair
Gözlerde yalan söylüyor artık
Gerçeğe inat

Sevdalar eski sevdalar değil
Beş paraya satılıyor
Köle misali
Savrulmamak için uğraş veriyorum
Ne kadar kuvvetli olsa da
Rüzgara inat

Sisler içinde kaldı umut
Aydınlık mağlup oldu karanlığa
Ve artık ışık saçmıyor
Eskisi gibi lamba
Mumda ışık vermeye başladı dibine
Fizik`e inat

Mehmet Nuri Yalçın

Baharı Beklerim

Platonik bir aşk benim ki
Haberin olamaz benden
Delikanlı çağımın yazgısı
Ulaşılmazdın sen
Bense ulaşmayı denedim
Her adımın
Uzaklaştırsa da beni senden
Hep bir inatla yürüdüm
Yollar gizledi seni
Sokaklarda izini aradım
Yoktun
Oysa mektuplar yazıyordum sana
Adressiz mektuplar
Önce yüreğime okuyordum
Satır satır
Sonra sana okuyordum birde
Hayali...
Gözlerim hala bir umut dese de
Bakarak yollarına
Küstüm artık kuşlara
Söylemesinler şarkını
Ben mırıldanırım
Ezgisi yayılır dilime
İnlerim ney misali
Faydasız
Biliyorum tüm uğraşlar
Özlemim artar
Kalbimde sızı
Baharı beklerim...

Mehmet Nuri Yalçın

Balık Olmak Martı Gagasında

Bir martı gülüşünde saklıydı belkide
Sana özlemim
Uçsuz bucaksız denizlere aşık olan
Hırçın dalgalarda saklıydı
Gri yaşamlar düşlemiştim
Bir kaval sesi kadar hüznün dolu
Açıp kanatlarımı rüzgara vermek göğsümü
Bazen bir şarkı mırıldanmak Karmate'den
Sonra martı gagasında yaşama tutunan balık olmak belki de
Son bir ümit kıpırtısı içimde
Hayatın ince çizgilerine tutunmak sımsıkı
Herşeye karşın
Dalga köpüklerinden bir nefes çekmek içine
Uzayıp giden sonsuz ufuklarda
Özgürlüğü solumak
Selam çakmak hayatın kuytularına kendilerini hapsedenlere
Son bir bakış kadar anlamlı kılmak hayatı
En derininden
Martı olmak
Balık olmak
Ya da hiçbir şey olmak
Herşeye karşın...

Mehmet Nuri Yalçın

Bayram Sabahı

Bugün bayram sabahı
Özlemler çoğalır
Ayrılık hüznü olur
Ellerinden öpesim
Annemi hatırlarım
Beyaz ince tülbenti
Elinde tesbihiyle
Dua et annem bana
Bu bayram uzaktayım
Bitecek özlem anne
Vuslata ne var şurda
Nemlenmesin gözlerin
Sakla şekerlerimi
Geleceğim

Çok yakın....

Mehmet Nuri Yalçın

Bazen

Bazen susmak,
Bazen hafif bir tebessüm
Yeri geldiğinde ince bir dokunuş,
Kimi zamansa
Farkında olmadan kaptırıp vermek kendini,
Düşünmek
Düşünebilmek yarınları.....

Mehmet Nuri Yalçın

Beklenen

Zifiri karanlık her yer
Beklemekteyim sabahı
Şafak attı,atacak
Beklenen ölümmüş meğer

Ölüm tezkeresidir müminin
Bir bilet deyimiyle Üstad'ın
Sonra yükselir ruhun
Uçarak semavata

Nuri günahkar bir kul
Gidecek elbet O da
Tek tesellim rahmetin
Ya Rab! Bırakma darda...

Mehmet Nuri Yalçın

Beklenti ve Dua

Bir yanımız kanıyorken usulca
Diğer yanımızı hissetmemişiz meğer
Her tarafı kan gölü
Her taraftan inlemeler gelmekte
Daha bitmemişken Roboski'nin acısı
Ağlıyorken Ceylan'a,Uğur'a
Şimdi de Esmâ yakar oldu yüreklerimizi derinden
Bitmez mi bu zulüm,bu gözyaşı
Kaderi mi acı çekmek masum çocukların
Neden sus pus düne kadar çığlık atanlar
Zulüm nerden gelirse gelsin zulüm değil mi yoksa
Bir ateş ki düştüğü yeri yakmıyor artık
Her taraf cayıp cayıp
En çokta yüreklerde bu yangın
Duymaz mısın ey başını yastığa rahat koyan kardeşim
Can çekişerek ölüyor Suriye'de kuzular
Mısır,Filistin,Mezopotamya...
Yetmez mi korkuları tertemiz düşlü çocukların
Yetmez mi kan emen tiranların hırsı,tutkusu
Ya Rabii
Ya Rabiiiiii...
Mazlumların sesi göğü inletmekte
Şüphesiz sen herşeye Kadir
Sen herşeye Hakımsın
"Kun feyekun" bir beklenti içindeyiz Ya Rab..
Ol deyince olur herşey
Kaldır bütün sisleri üzerimizden
Kaldır ki aydınlığa çıksın bütün karanlıklar yeniden
Yeniden dirilsin toprak
Yeşersin bütün filizler bir bir
Biliyoruz ki
En gür sada İslâmın sadası olacak
Aydınlık günler yakın
Yarasalar istemese de...

Mehmet Nuri Yalçın

Ben Benim İŖte

Üzerime sinmiŖ tüm aykırılıklar
Ne yapsam ne etsem de
Ben benim iŖte
Kabullenmek gerek tüm sadeliğimle beni
Ya kabul et beni
Ben olduğum için
Ya da
Bırak göçmen kuşlar fısıldasın yalnızlığımı kulaklarıma
Değıştiremem ki kimseyi
Gücüm yok
Değışemem ki
Ben benim iŖte...

Mehmet Nuri Yalçın

Ben Bir Fidanım

Ben bir fidanım
Ağaç olma yolunda ilk adımı atmış
Yaprakları yeni yeni yeşermiş
Toprağa henüz kök salmış bir fidan

Ben bir fidanım
Umutlarım var yarına dair
Güçlükleri yenmek istiyorum
Engelleri aşmak

Ben bir fidanım
Henüz güneş ışığı görmüş
Yeni yeni filizlenmiş
İdeallerim var benim

Ben bir fidanım
Yarını,geleceği düşünen
Hayat zorluklarını yenmek isteyen
Ağaç olmak isteyen bir fidan

Ben bir fidanım
Yok etmeyin geleceğimi
Yeni yeni öğreniyorum hayatı
Gülmek istiyorum yarınlara

Ben bir fidanım
Sizin yarınınız,geleceğiniz
Kırmayın dallarımı nedensiz
Dökmeyin yeni yeşermiş yapraklarımı
Yok etmeyin...

Mehmet Nuri Yalçın

Ben Cudi

Bulutlarla sırdaş olmak nasıl bir duygu
Tepeden bakmak Mezopotamya'ya
Uçları göğ'e değ'en kaleler barındırmak eteğinde
Burçlarından seyredalmak Dicle'yi
Nuh Tufanı'nı özlemek Cizre'de
Kırmızı Medrese'de namaz kılmak
İçin huzur doluncaya dek
Sam rüzgarlarının getirdiği kum taneciklerine
Ben Cudi diye haykırmak
Hiddetlenerek
Nuh'un gemisini taşımak bağrında
Kafa tutmak Ararat'a, Nemrut'a
Kasrik Çağlayanı'ndan soğuk sular içmek
Kızgın güneşe inat
Zerdüşt ayinlerini izlemek
Bir gece vakti
Yorgun kuşları ağırlamak kayalıklarında
Denizlere hasret kalmak
Dicle kiskansa da
Özlemini anlatmak rüzgara
Rüzgarlar anlamasa da...

Nuri YALÇIN

Mehmet Nuri Yalçın

Ben Vazgeçtim Şair Olmaktan

Ben vazgeçtim şair olmaktan
Şiir ilhamdır
İlhamsa gözyaşından beslenir bir kadının
Kimi kez bir çocuk ağlayışıdır
Masumane...
Şiir ilhamdır
Belki bir mazlumun feryadı
Semaya ulaşan
Sessiz, gönülden...
Şiir ilhamdır
Çaresiz bir kabulleniş belki de
Nemli gözlerle bakmak bir pencere aralığından
Suskun...
Şiir ilhamdır
Yitirdiklerini düşünmektir karanlık gecelerde
Belki de hiç sahip olamadıklarına
Yanmak...
Şiir ilhamdır
Gazzeli bir çocuğun minicik yüregine düşen kor
Mezopotamya'da kimliksiz doğmaktır
İsimsiz...
Şiir ilhamdır
Zulüm görse de şefkat beslemektir yüreğinde
Kulak vermek tüm haykırıslara
Mecalsiz...

Ben vazgeçtim şair olmaktan
Şiir ilhamdır
İlhamsa gözyaşından beslenir insanlığın...

Mehmet Nuri Yalçın

Bilet

Geçiyor ömür dediğin
Akıyor zaman
Bir hayıflanma duygusu,keşkeler vahlar
Ne çok vardı oysa zamanım diyordu nefis
Kapatıp açtım gözümü
Nerde gençliğim
Uzaklara bakıp dalıyor gözler
Değişiyor dünya,herkes göçmekte
Bağırıyor ordan uyarın;
"Sizdeki gençlik katiyen gidecek"
Var mı engelleyebilen
"Değişmiyor ölüm"
Tekrarlıyor yüksekte
"Bir bilet ölüm" anlayabilene
Anlamayan
Değiştirsin yetiyorsa gücü...

Mehmet Nuri Yalçın

Biliyorum

Biliyorum...
Rüzgarın konuştuğunu her gece
Usulca fısıldayışını kulağıma
Sessizce

Biliyorum...
Yakamozlara inat parlayışını yıldızların
Düşleyince baharları tutabileceğini insanın
Gözlere akis veren ışıkları

Biliyorum...
Utangaç bir çocuğun gülümseyişiyle doğan güneşi
Ellerinde bahar çiçekleri
Oynaşan çocukları

Biliyorum...
Gözbebeklerinin içi gülünce
İkimizin de aynı şeyi düşündüğünü
Biliyorum...

Nuri YALÇIN

Mehmet Nuri Yalçın

Bir Ayet Serinliğinde

Umut kaçar gider bazen
En derininde duyarsın yalnızlığı
Uzak bir noktaya takılır gözlerin
Birilerini beklersin
Yollar getirmez hiçbir esintiyi
Duymazsın hiçbir ses
Rüzgarlar kendine eser
Güneş ısıtmaz yüreğini
Üşüyorum diyemezsin kimselere
Kırılsa da bütün tutunacağın dallar
Ellerin biçare dolanır boşlukta
Neden karanlık tüm yollar
Bir ümit ışığı çok mu uzak ihtimal
Yok,yok değil elbette!
En çıkmazlara düştüğün anında hayatın
Bir ayet serinliğinde ferahlar kalp:
"Allah sabredenlerle beraberdir..."

Mehmet Nuri Yalçın

Bir Gül Uzat

Sevginin esiri olduğun bir gün
Anahtarlarını kaybedersin
Kelepçelerinin
Demir kapılar kapandığında yüzüne
Kurtulamam sanırsın
Dört duvar arasından
Ayrılığın acısını tattığındaysa
Yeni bir düzenle karşılaşır benliğin
O an kendini vuracağına duvarlara
Bir gl uzat hayata yeniden
Yeniden yaşamak adına
Konuş yapraklarla...

Mehmet Nuri Yalđın

Bitmesine Az Kaldı Hasretin Anne

Her akşam yıldızlara dalar gözlerim,
Ay ışığı altında seni düşünürüm.
Yalnızlığımı yıldızlarla paylaşıyorum.
Bitmesine az kaldı hasretin anne!

Senin sözlerin küpedir kulağıma,
Her akşam verdiğin öğüt gelir aklıma,
Ne kadar uzakta olsanda bana,
Bitmesine az kaldı hasretin anne!

Başarımın sırrı tek sende gizli,
Sen öğrettin bana saygı ile sevgiyi,
Hep derdin bana kazan insan sevgisi,
Bitmesine az kaldı hasretin anne!

Anne sevgisi tükenmez bir hazine,
Çıkamaz,girmiş bir defa hasret gönüle,
İsmi ni sayıklarım inan her gece
Bitmesine az kaldı hasretin anne!

Ayrılık bu biter elbette
Birde bunu deli gönlüme söyle.
Okşamamı isterim saçlarımı sevgiyle,şefkatle,
Bitmesine az kaldı hasretin anne!

Mehmet Nuri Yalçın

Bitti Kelimeler

Bende de bitti kelimeler
Sadece gözümde bir damla gözyaşı var
ve gerçek yalan değil

Bir ben varım yalnız gecelerde
birde ...
öyle işte yalnızlık

Mehmet Nuri Yalçın

Bu Ben Miyim?

Nasılım? Nerdeyim? Ne yapıyorum?
Ustalıkla mı söylüyorum, yoksa acemice mi?
Razı mıyım kaderin bana her yaptığına?
İlaç gibi mi geliyorum, yoksa hasta mı ediyorum?

Yalçın dağlar kadar yüksek bir yerde miyim?
Anlamsız bir şeyler mi söylüyorum?
Lale gibi solacak mıyım bir gün?
Çilelerle mi dolu ömrüm?
İzdirap içinde miyim, yoksa kederli mi?
Nasılım? Nerdeyim? Bilmek istiyorum...

Mehmet Nuri Yalçın

elme Atma Vakti

Saatlerin en durgun zamanı Şimdi
Düşlere elme atma vakti gelmeli artık

Mehmet Nuri Yalçın

Çıkmaz Ayın Son Çarşambasında

Tatmin eder kimisi egosunu
Kimisi köşe kapma telaşında
Adamcılık,torpil gırla
Varsa dayın koltuklu
Ne gerek var okula
Çürüt sen dirseğini sıralarda
Geçsin yıllar
Öğrenci mi adın
Geç şöyle sıraya
Düzelir belki düzen
Çıkmaz ayın son çarşambasında
Geç mi kaldın derse
Dinlenmez mazeret
Yaş da yanar kurunun yanında
Çekilmez oldu hayat
Umut mu
Sanırım çok uzaklarda...

Mehmet Nuri Yalçın

Çınar Ağacı

Bahçemde bir çınar ağacı var
O da benim gibi yalnız
Biçare
Dallarına kuşlar bile konmuyor
Sararmış yapraklarıyla
Yeni bir baharı bekliyor
Nafile...

Davacıyım der gibi hayattan
Mahzun duruyor bahçede
Çekmiş el eteğini
Yalnız
Karanlığın perdeleri çökmüş üstüne

Kimbilir belki de vakti kalmamış
Bugün yarın göçecek o da
Her geçen gün başka ızdırap
Ne dönüp duruyor sanki dünya
Bir gün o da duracak! ..

Mehmet Nuri Yalçın

Çiy

Bir manzara bembeyaz
Gören kar düşmüş sanır
Güneş doğmazsa ne var
Yokluk sonum,kaçamam

Önce hafif bir soğuk
Sonra bir sis bulutu
Kelebekler ne şanslı
Birgün bile yaşamam

Her sabah ıslanırlar
Çiğler düşer otlara
Bende bir damla çiğim
Yaşamaya doyamam

Mehmet Nuri Yalçın

Çocuk Yüreği

Soğuğa direnen nasırlı ellerimle
Göle bakan evler çizmek
Hayali dünyamda
Rüzgarın hışırdattığı kavaklar sonra
Uzayan bir patika
Çalılar arasından...

Ne güzel düşünmek
Çocuk dünyamda...

Mehmet Nuri Yalçın

Çocukluğum, sessizliğimde

Sessizlik, bir derin haykırış uzaklara
Koparken çığlıklar içerisinde
Dalıp gitmek en sessizine ormanın
Bir kelimedede anlam bulmak çoğu kez
Hışirtısını yaprağın duymak yüreğinde
Esişini rüzgarın saçlarında
Bakmak çocukluğunun gözlerinin ta içine
Aynalar dost mu, düşman mı
Neden yağar bembeyaz karlar saçlarıma
Yeniden dönsem diyorum en kuytusuna çocukluğumun
Elimde elmalı şeker
Bir parıltı gözlerimde
Her yaş güzeldir belki lakin
Çocukluğum, sessizliğimde...

Mehmet Nuri Yalçın

Çocukluğunu Koy Cebine Ve Kaç

Aklın varsa
Çocukluğunu koy cebine ve kaç
Bulaşmasın yalan dünyaya,sahte yüzlere
Rüzgarlarda uçurtma uçursun
Özgürlüğe özlem misali
Dağlarda şarkı söylesin silah seslerine inat
Sönmesin gözlerindeki ışıltı çocuk
Her şey zıttıyla bilinir
Bilesin
Savaş barışa,kavga kardeşliğe dönecek bir gün
Umutlar yeniden yeşerecek
Diktiğin fidan büyüyecek elbet
Filizler tomurcuk açtı
Görmüyor musun
Bire bin veriyor başaklar ışık yolunda
Dikenli teller kalkacak yakın
Uçurtman yırtılmadan uçacak semada
Uçaklar çiçek yağdıracak bomba yerine
Güneş yeniden doğacak ülkeni sönmeden ışıklar
Aydınlığın adım seslerini yüreğinde duyacaksın
Özgürleştirme olmayacak sömürgecilığın adı
Kuşlar havalanacak semaya
Ellerinle yem vereceksin onlara
Zehirsiz
Çalınmayacak bir daha düşlerin
Boy boy çocukların olacak
Adı Barış
Adı Umut
Uyanmadan rüyadan...

Mehmet Nuri Yalçın

Çok Yüzlüler

Görmek istiyorsan insanların gerçek yüzünü
İyilik yap
Bir ihtiyacını gider mesela
Taktığı maskeleri çıkartmaları için insanların
Beklemezsin uzun süre
Gülücük saçan her yere, sahte yüzler
Çok mahir olurlar kuyu kazmada
Öysa gülerler acınacak hallerine
İnsanlar içinde
Bir tek ayna yalan söylemez onlara
Maskelerin ardını ayna görür bir tek
Ne bir kuş cıvıltısı duyar kulakları
Ne tat alabilirler sevinçlerden
Bukalemun hak getire
Ders almalı maskeli yüzlerden
Ne diyordu hani Mehmet Akif merhum
'Artık iki yüzlüleri sevmeye başladım
Çünkü yaşadıkça
Yirmi yüzlü insanlar görmeye başladım'
Geçti yirmiyi de yüzler Üstadım
Bilmiyorlar sayısını yüzlerinin kendileri bile...

Mehmet Nuri Yalçın

Çokta Uzak Değil Yıldızlar

Çokta uzak değil yıldızlar
Bulutlar gizliyor sanki
Yoksa saklambaç mı oynamaktalar
Ebe kim
Kim söbelemekte Kuzey Yıldızı'nı
Göz kırpan hangisi aşıklara gizli gizli
Çokta uzak değil yıldızlar
Ayın arkasında saklanmakta kimisi
Gündüzü kovalamakta geceyle beraber
Ya masallara inen hangisi bir Ay dede Masalı'ndan
Eşlik eden çocuklara
Masumane
Çokta uzak değil yıldızlar
Kalemine eşlik etmekte kimisi şairin
Bir şiire dize olmakta sabaha karşı
Kokusu olmakta belki de Sümeyye'min
Çokta uzak değil yıldızlar...

Mehmet Nuri Yalçın

Değişim

Sevinçle,hüzünle karışık
Geçti büyük bir kış daha
Yayıldı etrafa ışık
Geldi can bir bahar daha

Etrafta cıvıltılar var
Kuşlar hep şarkı söylüyor
Güneşteki parıltılar
Sanki bize göz kırpmıyor...

Mehmet Nuri Yalçın

Dışarıda...

Dışarıda ten yakıcı bir sıcak
Yok esintiden eser
Kimi bir umut peşinde, düşüncede, dalgın
Kimi sıkılmakta hayattan, bezgin
Oysa aynı havayı solumakta genizler
Oksijen aynı oksijen lakin
Kimine dert oluyor, kimine derman

Dışarıda hep aynı manzara
Bir yerlere koşturmakta insanlar
Kimi simit almakta simitçiden
Kimi banka kuyruğunda, sıkılğan, aceleci
Oysa zaman aynı zaman ikisi içinde
Saatler aynı saatler lakin
Kimine ızdırap oluyor, kimine devran

Dışarıda kuşlar uçuşmakta bugün
Kanatlarıyla eşlik etmekte nakaratına ezgilerin
Kimi bülbül olup konusu olmakta şiirlerin
Kimi karga olup dadanmakta korkuluklara
Uçuşup bir kanat çırpışıyla semaya doğru
Hayatlar hep aynı hayatlar lakin
Kimi muhtaç bir dariya, kimi çıkmaz olur gülistandan

Dışarıda rüzgara hasret ağaçlar
Yok hışırtı sesleri yaprakların
Kimi bir kuş ağırılıyor incecik dallarında
Kimi börtü böcek, karınca yuvası
Bir marangoz elinde biçimlenirken
Tahtalar hep aynı tahtalar lakin
Kimisi taht olmakta krallara, kimisi tabut bir adı bilinmeze

Dışarıda kalabalıklar içinde yalnızlık
Uzaklara dalıp giden bir yığın kişi
Kimi bir hayal ardından el sallamakta giden gençliğine
Kimi özlem duymakta geleceğine
Düşler sınırsız ne de olsa
Rüyalar hep aynı rüyalar lakin
Kimi hayra yormakta gördüğünü, kimine kabus gördüğü her şey

Dışarıda bir annenin çığlığı kulaklarda
Yalvarış, rica, temenni
Kimine merhamet kokusu siner bu çığlıklarda
Kimine sıradan bir vurdumduymazlık duygusu
Neresinde olursa dünyanın
Zulüm hep aynı zulüm lakin
Kimi bakar kimden geldiğine, kimi lanetler babası olsa

Dışarıda zemheri bir ayaz
Görüntü yağın karda bembeyaz
Kimi kar topu oynar, elleri sıcak
Kimi üşüyüp titremekte kabanlar içinde

Dediğim o ki yaşamlar tezat
Soluklar hep aynı soluklar lakin
Kimi ısıtmak içindir yaşamları, yaşama tutunmaktır amacı bir diğerinin

Dışarıda insanlar görmekte gözler
Zengin, fakir, işçi, patron
Kimi peşinde ekmeğinin, rızkının
Kimi kendisini hakimi sanmakta dünyanın
Geçip giderken bilinmezlerle doğru
Gölgeler hep aynı gölgeler lakin
Boş kimisinin içi, içi boş zannedilense dolu olabildiğine...

Mehmet Nuri Yalçın

Dua

Bazen dalgalar eşlik eder sessizliğine
Lal kesilir tüm diller
Uzak diyarlardan
Kaçamak bakışlar gönderir güneş
Bir olunmaza umut bağlar yürek
Yakarışlar yükselir sessizce
Herşeyi öldürana...

Mehmet Nuri Yalçın

Düş

Mavi bir yolculuktur
Sana özlemim
Kimi zaman rüzgarları yollarım
Ardından
Kimi zaman bir çığlıkla seni ararım
Okyanuslarda
Ufuklarda tebessüm eden bir kızılık
Ve
Çiseleyen yağmurla geliyorsun...

Düşlüyorum...

Mehmet Nuri Yalçın

Düş Kırıntısı

Yüreğim yangın yeri
Yine yoksun
Sensizlik
Serseri bir kurşun gibi saplanır bedenime
Bir heyecan kasırgası
Adını her duyduğumda
Görebilmek yeniden
Ve doyasıya bakmak güzel gözlerine
Yağmur serinliğinde kalakalmak
Bir düş kırıntısı içinde
Seni soluklamak her an
Dönmeyeceğini bilse de bu yürek
Umutla seni beklemek
Her yağmurda
'Gel artık ne olur
Hasretim sana Juliet!
Hasretim yağmur bakışına
Gel! ' diye haykırıyorum
Boş sokaklarda
Sesim çınlıyor ama sen yoksun
Bir deli rüzgarla yoldaş oldum
Sana esiyorum
Sen yoksun.....

Mehmet Nuri Yalçın

Düşününce Hani

Düşününce hani
Hala güzel deniz
Martılar güzel uçmakta
Keyif veriyor hala simitle çay
Bölüşmek güzel bir duygu
Atıverince bir lokma simidi havaya

Düşününce hani
Yine güneş doğmakta sabahları
Bir ısıltı yayılıveren ufuktan
Alıp götürmekte hala
Bir şiir havasına

Düşününce hani
Balık tutuyor hala balıkçılar
İskele alabildiğine kalabalık
Uzaktan bir vapur geçiyor bilinmezlere
Hayali el sallamakta yalnızlar
Geride kalanlara

Düşününce hani
Rüzgar hala mırıldanmakta ezgileri
Umut aşılamağa çocuklara
Nasırlı elleriyle bir baba
Helal demekte dudakları, inançlı
Haram demekte...

Düşününce hani
Çocuk olmak diyor hala gönül
Uçurtmalar salmakta gökyüzüne
Mavi hülyalar düşünüyor, ümitli
Özgürlük diyor...

Düşününce hani
Boşver diyor ya da
Düşünme...

Mehmet Nuri Yalçın

Ekim Bile Beş oldu

Ekim bile beş oldu
Biz hala eylüldeyiz
Hazanın sonu mu hazin, başı mı
Bir garip sualdeyiz...

Mehmet Nuri Yalçın

Eksik Kalır Herşey

Bazen kelimeler kifayetsizdir
O söyler
sen sadece susarsın
Sessiz bir çığlık oluverir yüreğindeki her şey
Dökülmez kelimelere
Eksik kalır bütün cümleler
Sadece susarsın
Ve biter her şey...

Mehmet Nuri Yalçın

Elimde Değil

Gölünce gözlerinin içi gülüyor
Üşüyorum diyemem sana
Lakin beni ısıtan sen varsın
Üryan gecelerde yalnız kaldığımda sevgili
Makus talihimi değiştiren sen derim kendi kendime
Sevginin ateşiyle ısıniyorum inan bana
Ne yalnızlıklar yaşadı oysa bu yürek
Zemheri soğuklar atlattı
Sevdasız
Yağmurlarda birbaşına yürümek
Ama hep içimde bir yerde
Seni soluklamak
Sen olmasanda
Yine sen düştün aklıma
Sevgili
Üzerime bir ağırlık çöküyor
Seni hatırlıyorum
Elimde değil
Seni seviyorum!

Mehmet Nuri Yalçın

Emekli Öğrencilik

Hayatımız sınav olmuş
Kendimizide kaybetmişiz bu esnada
Öss,Kpss,Tus derken
Gençlik gidiyor haberimiz yok
Emekli öğrencilik çıkacakmış
İyi olur
Ne de olsa başlamadan emekli olunuyor işe
Haydi bakalım darısı çocuklarımızın başına
Hayırlı olsun! ...

Mehmet Nuri Yalçın

Ertelenmiş Umutlar

Hep erteliyorum bütün umutları
Birgün diyorum...
Ve kalıyor öylece
Bazen ağlamaklı dünleri düşünüyorum
Çoğu kez ıslanıyor gözlerim
Sonra geri dönüyorum hayata
Yine ertelenecek umutlar arıyorum
Ellerim bomboş
Erteleniyorum...

Hep erteledim
Ümitle beklediğim naçizane duygularımın varlığını
Hep hissettim,hissedildim...
Kimseler yoktu
Çoğu kez nemlendi gözlerimle beraber kalbimin en içten yeri
Şustum...
...geri döndüm,hayata-hayatlarına..
Ve yine ertelendi
Ümitle beklediğim duygularım,başkalarının duygularında
Ellerim bomboş
Ertelendi
Durduramadım...

Mehmet Nuri Yalçın

Eşlik Etmek Rüzgara

Ne umutlarla gelmiştim Nusaybin'e
Baraj yolunda seni görecektim
Gözlerin alıp götürecekti beni uzak diyarlara
Beyaz gülleri derecektik seninle
*Gar oynayacaktık ayağı çamurlu çocuklarla
Yine alacaktın bütün ğarlarımı elimden
Tıpkı eskisi gibi
Hatırlıyor musun
Rüzgar olup uçmuştuk seninle
Nusaybin semalarında
Selam vermiştik Kasımiye'ye
Mardin'de
Su satan çocukların elinden su içmiştik
Kana kana

Behey nergis gözlüm
Mardin kalesinde misin hala
Rüzgarlara eşlik mi ediyorsun
Yıldızlar kıskanıyor mu hala seni
Mardin gecelerinin serinliğine hasretim
Sana hasretliğim gibi
Mezopotamya Ovası'nda gezmeyi özledim
İki ulu ırmağın arasında boy veren çiçekleri
Nergizleri saçına takmayı özledim
Dilimden boşalır haykırışlar
Çağlayarak
Hala aynı yerde bekliyor olacağım seni
Bilesin
Yağmurlu havada çiselenen saçınla gel
Savur yine eşlik etsin rüzgarlara saçların
Ve konsun yüreğime
Derinden...

Mehmet Nuri Yalçın

Farklıyım,saygı

Bu kaçınıcı tufan yaşadığım
Bir Nuh değilim oysa
Neden hep ben ölürüm sorgusuz
Neden yasaklanır dilim
Rengim,
Dinim...
Kime göre doğrular
Senin doğrun benim yanlışım belki de
Yeter yaşadığım bu cefa
Hep ben yasaklanırım sebepsiz
Ezidiyim, Müslümanım....
Ya da Zerdüşt....
Kime ne....

Mehmet Nuri Yalçın

Galiba

Bırak sarsın etrafını yalnızlığın kapkara bulutları
Bir sen varsın hayata sarp yollardan yürüyen
Düşünme yarınları,
Hayat çok garip...
Kaybetse de insan kendini bir zaman dehlizinde
Sonra kalkıp yürümeli söverek çamurlu yollarına dünyanın
Nice yiğitler geçti bu yollardan
Kimi dimdik ayakta
Kimi sendeledi çoğu zaman
Böyle deveranı dünyanın
Yiyorken bazıları tıka basa
Çatlaracasına
Aç kalır körpe yiğitler
Üç beş paraya namert elinde soğan yer ekmekle
Su, toprak bile para bu devirde
Hava mı...
Yakın onunda tapusunun çıkarılıp peşkeş çekilmesi
Eşe, dosta, ahababa...

Bazen ağlamak geliyorken insanın içinden hali melalimize
Zayıf görünüp
Kardeşim yer korkusuyla etimi
Mehmet Akif'in dediği gibi...
Yalancı gülüşlere bırakıyor yüz simalarımız yerini
Kan deryaları akıyor her taraftan insan eliyle
Kimi tiran olmuş akıtıyor durmadan
Kimi tiranlara şükürde kan içici bir vampir

Ne olacak Ya Rab halimiz
Geçti müptezelikte Ad'la Semud'u insanlık
Kimi dürüst geçinip yerken pastayı
Kimi ekmek bulamaz halde, kim bulmuş çayı
Korkum o ki masumların ahı ulaşır sana
Ne olacak o zaman halim kendimden korkarım

Ben böyle korkuyla ürperirken yadımda
Ürpermiyor kalpleri hala
Rüşvet geçiyor sanıyor kimi
Kimi öbür tarafa taşımada
Villa, yat, araba...
Bunlar mı kurtaracak ateşten acaba?

Galiba...

Mehmet Nuri Yalçın

Gece Nöbeti

Gece saat iki
Nöbetteyim
Zifiri karanlık her yer
Karmaşık duygular içindeyim
Bırak dakikaları
Geçmiyor saniyeler bile
Yüzüme vuruyor sokak lambası
Üç beş kedi var sokak ortasında
Birde kirpi geçti yanımdan demin
Köpeklerse uzun uzun havluyor
Uzaktan
Yasak biliyorum
Ama içiyorum hayal ettiğim çayı
Isıniveriyor birden içim
Aklıma sen geliyorsun
Düşlüyorum
Sonra üşüyorum yeniden
İki saat geçmiş aradan
Geçmiyor ya
Geçiyor gibi geliyor insana
Bitiyor nöbetim
Dönüveriyorum yatağıma
Aceleyle...

Mehmet Nuri Yalçın

Geçer

Yine yaz geldi dedi birisi
Yaz da gelir
Kışta biter
Ömür de geçer...

Mehmet Nuri Yalçın

Geçer Gençliğim Önümden

Katar katar geçer gençliğim önümden
Heybeleri alabildiğine dolu
Saçlarımı bir yana taramışım
Ahenkle dans eder rüzgarda,uçuşur

Katar katar geçer gençliğim önümden
Giymişim fiyakalı elbiselerimi,ellerim cebimde
Ceplerim boş belki,lakin
Düşlerim sınırsız,uçmakta gönül

Katar katar geçer gençliğim önümden
Dilimde popüler bir gençlik şarkısı
Platonik aşklara gebe yüreğim
kavak yelleri eser başımda

Katar katar geçer gençliğim önümden
Yağmuru izlediğim pencerelerden
Sıcak bir çay eşliğinde buğulu cama
üfleyip isimler yazışım akan damlalardan

Katar katar geçer gençliğim önümden
Çamurlu sokaklarında Nusaybin'in
Yağan her yağmurda ıslanışım ince ince
Ayakkabılarıma geçirdiğim poşetler sonra

Katar katar geçer gençliğim önümden
Besteler yapışım amatör şiirlerimden
Nazire dizeler sıralayışım Mona Rosa'ya
Orhan Veli oluşum her anlatamadığım duygumda

Katar katar geçer gençliğim önümden
Bir yığın kitap kolumun altında
Serde büyük adam olmak var
Sınırsız düşlerim hayal dünyamda

Katar katar geçer gençliğim önümden
Dönüp maziye el sallarım
Sınırsızken zaman,yoktu metelik
Cepler dolu şimdi lakin zaman sınırlı...

Mehmet Nuri Yalçın

Gelsen Ölümden Önce

Gecenin sessizliğı
Sisli bir bulut gibi çöker yüreğime
Her gün yıldızlarda seni arıyorum
Yıldızlar nerde
Bende bilmiyorum
Belki çiselenen yağmurlarda akıyorsun
Coşkun ırmaklarla taşan
Işığa giden yolda karanlık her yer
Yalnızlık içimde büyüyor
Sessiz
Ey gönlümün çağlayanlarında çağlayan
Yağmurlarda üşüyor musun yine
Çiseli saçların dalgaları mı kışkandırıyor
İnci misali parlayan gözlerin
Arıyor mu beni seni aradığım gibi
Ölüm gelmeden sen gel ne olur
Gelmezsen gideceğim belki
Azrail yolumu gözlüyor...

Mehmet Nuri Yalçın

Göçmen Kuşlar

Uçar gider kuşlar ufka doğru.
Ardından giden gençliğim mi yoksa koşar adım?
Ömrün sonbaharına doğru yelken açan gemiler gibi,
Kaybolur ufuktan yavaş yavaş yıllarım.
Geride kalan yalnız bir ağaç gibi,
Solan fotoğraflar çerçevelerde...
Düşlerim başka baharlara,
Sonbaharlara...

Mehmet Nuri Yalçın

Gönlümdeki Sen

Mavi denizlerde kaybolup gittin
Umursamam diyemem ki hep aklımdasın
Hayali gönlümde yerin birbaşka
Akasyalar içinde yüreğimdesin

Manasız yüreğimin gerçekliğıydin
Mutluluk duygusunun ta kendisiydin
Eskimez sevdan yüreğimde
Tarumar ömrümde birtek sen vardın

Aykırı dünyada yalnızım şimdi
Laleler soldu Nuri virane
İnce yağmurlar çiseler yüreğime
O yağmurlarda sende mi varsın...

Mehmet Nuri Yalçın

Gönülden Kaleme Dökülen

Var olsun kalemli tüm dostların
Dökülsün mürekkebi nakış nakış işlesin
Söz uçsun yazı kalsın kağıda
Dillere dolanan aşkı yazan var olsun...

Aşkı kalbe dokuyan Rahman
Aşık eden elbet Yaradan
Ben aşık olmuşsam yara benimdir
Dermanı veren aşkı yaratan...

Nur mu gördüğüm yoksa rahmet mi
Aşık olan maşuk derdi sever mi
Nuri aciz bir ehli gönül
Dilê düştü lafız, kalpte söner mi

Narına yandım dedi yanan can
Ben sendenim her yanım hicran
Ellerim duada, ıslak seccadem
Hamdım, yanınca eyledim viran

Sükutta gerek aşık olana
Her dem gönülden akmaz sözcükler
Çok kelimeler var yeter mi bilmem
Gerek yok hiç bir şeye aşkı bulana

Döndüm dolaştım bitti mecalim
Aşk sofrasına uzandım bir an
Çok ötelere gelmedi sevdam
Yar, can ve de mihrican

Kırılan kalptir kalemim elde
Yazmasa divit kalbim kafeste
Aşkın üstadına nazire gerek
Nuri aciz kul, yetişmez derde

Üstad söz kurar, bizler biçare
Lutfeylemiş namı dökmüş şiire
Söz uzar gider de daha
Dayanmaz ruhum, aşk ateşine

Aşk dile gelir de Muhammed nerde
Aşkın adıdır gül kokan sevda
Benim aşkımdan haberin var mı
Ey Sultanlar Sultanı Ahmed-i Yekta

Mehmet Nuri Yalçın

Gözlerimden Anlasan

Seni seviyorum desen
Ben söylemesem
Gözlerimden anlasan
En çok istediğim şey bu belki de
Başka bir beklentim yok hayattan
Yalnız seninle olmak
Ve seni yaşamak

Hayatta umutsuz yaşanmaz denir ya,
Benim de umudum bu işte
Ben ela gözlerine
Sevdalı yüreğine aşığım
Hala bir umudum var bu aşka dair
Birgün
Yanıma sokulsan usulca ve
Gözlerimden anlasan delice sevdamı...

Mehmet Nuri Yalçın

Gün Doğunca

Oysa her acı güç katar bana
Akşamlarda çöken hüzün
Yeşertiverir yeni filizleri gün doğunca
Geçiyor ömür,
Bir baştan bir başa
Nereye baksam umut kıvılcımı...

Mehmet Nuri Yalçın

Güneş Üflemele Sönmüyor

Bazen kan çizilir gözlerine adım adım
Tatlı esintiler beklersin hayattan
Nafile
Koca bir hiç bekler seni ufukta
Oysa neler düşlemiştik geleceğe dair
Yoktu hesabımızda karanlıklar
Herşey apaydınlık
Güneş mi
Bizden alırdı ışığını acizce
Olsun güzel yine de hayat
Kaf Dağı'nın ardında değil umut
Yetiyor bir çift parıldayan göz
Bırak kıskansın geceler
Güneş üflemele sönmüyor...

Mehmet Nuri Yalçın

Güz'de Dua

Kim demişti sonbahara güz diye
Ya bahar diyen kimdi güz mevsimine
Sararan umutlar mıydı dökülen tek tek
Uçuşup bir hazan rüzgarında
Konuveren saçlarıma

Kim kül rengi bulutları salmakta gökyüzüne
Ya gökyüzüne uçurtmalar uçuran kim
Kızıllaşan ufuktan birer birer
Düşüp bulutlardan bir hazan yağmurunda
Öpüveren yanağımdan

Kim değişiveren aniden duygu yoğunluğunda
Ya kalbi yerle bir eden kim
Bir sabah seherinde üçer beşer
Akıveren içirimde bir hazan pınarında
Yolunu bulan

Kim veren şükretme duygusunu dilime
Ya dilimde dua oluveren kim
Bir fecir vakti seccademde ilmek ilmek
Uçup giden semaya doğru ellerimden
Senin isminden...

Mehmet Nuri Yalçın

Hain Pusular Kurar Kabuslar Düşlerime

Yitik hasretler var yüreğimde
Utangaç bir çocuk ağlar hergün
Habersiz
Biçare
Doğan güneş karanlık doğra ufkuma
Melankolik sevdalara gebe yüreğim
Titreyen bir saka üşür her sabah uyandığımda
Dışarıda zemheri soğuklar üşütür ellerimi
Mavimsi düşler kurarım senden habersiz
Ama aslında kendimden de saklarım
Nerede mavi düşlü çocuk
Nerede
Hain pusular kurar kabuslar düşlerime
Dört bir taraf zebani
Zalim bir fırtına yanıbaşımda
Boransız gün geçmiyor anla
Anla mavi düşlerimi sevgili
Karanlık dehlizlerde
Mavilik aradığımı...

Mehmet Nuri Yalçın

Hala Aynı Ezgi

Bir türkü mırıldanır dilim çoğu zaman
"Ölesiye ölesiye özledim
Sevdaları yüreğime gizledim
Gelir diye yollarını gözledim"
Düşünürüm
Yollara takılı kalır gözlerim
Uzadıkça uzar içimde hasret
Sonra kaçışın gelir aklıma
Çalıkıuşu Feride misali
Terk edişin yüreğimi
Buğulu gözlerim nemlenir
Çaresizliğime yanarım
Vakitsiz sızlar
Artık çarpmaktan usanan kalbim
Her yeni gün
Yeni bir ızdırap bedenime
Geçiyor günler her şeye inat
Kulağımdaysa
Hala aynı ezgi doalşır
"Ölesiye ölesiye özledim."

Mehmet Nuri Yalçın

Hasretiz Sana

Hasretiz sana asırlardır
Gönlümüzde derin boşluklar
Nuruna hasret gözlerimiz
Ne zaman bir sam rüzgarı esse
Senden bir parça getirir diye
Kapılarda bekliyoruz
Biliyoruz ki sen bizi görüyorsun Ya Resulallah
Ne zaman sana salat u selam getirsek
Aldığını hissediyoruz
Gölgene muhtaç ümmetini
Yalnız bırakmazsın
Biliyoruz
Sana öyle hasretiz ki Sultanım
Gözyaşlarımız sana özlemimizin belirtisi
Gel de sen sil gözyaşlarını ümmetinin
Ellerimiz sürekli duada
Dilimizde sana salat u selam
Gözlerimiz biran kapandığında
Sen geleceksin diye dalıyoruz uykuya
Seni görebilmek Sultanım
Rüyada olsa bile
Kismet olur mu bize
Biz günahlar içinde yaşayan ümmetin olarak
Sana layık olamasakta
Allah şahit ki
Çok seviyoruz seni
Sen buyurmuştun
"Kişi sevdiğiyle beraberdir" diye
Yoksa biz şeytanı mı seviyoruz Sultanım
Her yanımızda şeytanlar
Sarmaş dolaş tüm benliğimiz
Sultanım
Benim şefaati ümmetinden büyük günahları olanlar için buyuruyorsun
Acaba bizde şefaati umabilir miyiz
Sana kardeş olmak varken ahir zamanda
Biz diğer yolları seçtik diye
Dargın mısın yoksa bize
Biliyoruz Sultanım
Ne kadar günahkar olsakta
Terketmezsin sen bizi
Elimizden tutarsın
Razı olmazsın yanmamıza cehennem ateşinde
Allah şahit seni çok seviyoruz
Bekliyoruz Sultanım
Rüyalar aracı olur mu acaba
Bekliyoruz...

Mehmet Nuri Yalçın

Hayalmiş

Düşündüm
Çıkamadım işin içinden
Kendi kendime dolandım durdum bir akşamdan diğer akşama
Nerdayim diye sormaktayım kendime hala
Çaresizlik mi derler bunun adına,yoksa...
Anlamsız kalıyor bütün kelimeler
Sonu yok hiçbir cümlemin
Küsüm herşeye,her geçen güne,nedensiz
Güneşler doğuyor mu sahi hala
Yoksa benim gibi karanlığa mı terkeyledi onlarda
Işıksız yaşanmıyor derlerdi hani
Gerçi yaşanmıyor da,doğru...
Ölüyüm zaten her geçen an,yabancıyım bedenime
Oysa bu değildi düşlerim
Nice yakamozlar kovalayacaktık körkütük
Martılar eşlik edecekti sesimize derinden
Belki de bir martı olacak,süzülecektik enginlere...

Hayalmiş...

Mehmet Nuri Yalçın

Hayat

Derin bir uğultu gelir
Uzaktan
Yine gözyaşı dökmetedir
Bulutlar
İnen her damla
Ayrı bir hüznü barındırır
Eteklerinde
Dalar giderim uzaklara
Toprak kokusunu çekerim sonra
İçime
İssız bir çöle düşer
Yüreğim
Hayali...
Seni ararım
Yağmurda ıslanmak için
Raylardan düşmemece oynarız belkide
Hızlansa da damlalar
Ayrı bir zevk verir
Islanmak
Esen rüzgarda
Sonra
Tüm gerçekliğiyle hayat karşılar beni
Durup beklerim kapıda
Öylece
Bedenimde
İnce bir sızı duyarım
Apansız
Sesim kesilir
Hayata dönerim

Mehmet Nuri Yalçın

Hazan

Akşamın kızılığında
Parlayan güneş karşımda
Karşıdaki kavak ağacına takılır biran
Gözlerim
Şiirimsi bir dize gibi
Hatıralar gelir aklıma
Düşünceler
Ardım sıra kovalar
Çare değil kaçmak
Bilinmezlere
Korkularım devasa olsa da
Yüzleşmeliyim diyorum
Maziyle
Tek başıma
Canhıraş bir savaş vermekteyim
Kendimle
Bir ben bilsem de kendimi
Bir de O(c.c) var
Duyan
Yüreğimin derinliklerini

Mehmet Nuri Yalçın

Hazan Mevsimi

Hazana esiyor rüzgarlar
Yapraklar da dökölüyor
Bir bir
Bir esinti
Savuruveriyor umutlarımı
Uzak diyarlara
Kırılıvermiş aniden
Tuttuğum bütün dallar
Başiboş dolanıyorum devr-i alemde
Avare
Yüreğim gebe boranlara
Yaşanacak ne varsa
Yaşandı mı sence
Alıp başını
Terkeylemek bir sabah
Önce gözlerimden
Sonra da bütün dünyamdan
Hani yılmamalıydı herşeye rağmen
Seviyorsa eğer
Hiçbir elemden
Kaçmamalıydı seven
Kaçamazdı da zaten
Beni tarif etmişsin
Anladım
Yaşıyorum şu an alabildiğine
Kimi gün dost oluveriyorum
Yağmurlarla
Bazen de
Ne kadar uzak olsan da bana
Seni düşünüyorum
Biçare
Islatmıyor yağmur eskisi kadar
Eğiyorum başımı önüme
Damlalar düşüyor
Uzulca
Biran eşlik ediyor yağmura gözlerim
Çaresiz
Ağlıyorum
Hazan mevsiminde

Mehmet Nuri Yalçın

Hazan Yağmurları

Çiseler gökyüzünde hazan yağmuru
Rüzgarla sarmaş dolaş
Bulutlar
Uzaklaşır gözümde sessiz sedasız
Hışirtısını özlerim dalgaların
Vururken kayalara
Uzaklara dalmayı
İzlerken ufukları deniz kenarından
İnce ince çiseler hala yağmur
Bense
Birbaşına yürürüm
Dökülen yapraklar arasından
Kaybederim kendimi
Bir takvim yaprağında
Küser gözlerim geçen zamana
Bırakmam kendimi akışına hayatın
Mazi ve sararmış hüznler
Ellerimde
Üşürüm her geçen dakika
Anlamsız kalır tüm düşler
Masumiyetini özlerim
Çocukların
Mavi tebessümlerini
Oysa
Resimlerde kaldı tüm çocukluğum
Devşirilmemiş ırmaklarla akan
Körpeydi tüm düşüncelerim
Kaybolan
Bir su birikintisinde
Kaybettim bende kendimi
Hazan yağmurlarında....

Mehmet Nuri Yalçın

Herşeye Rağmen

Kalmadı esecek rüzgar havada
Yapraklar sessiz,kıpırdamıyor
Dalınca düşe,bir garip sada
Alır götürür beni,yüreğim buruk

Hazana düşme,bükme boynunu
Yaşamaya değer hayat her şeye rağmen...

Mehmet Nuri Yalçın

Heyhat

Bir sağıma, bir soluma,
Bir de arkama baktım,
Önüme bakamadım nedense
Ağaç da asılı bir cenaze,
Arkamda hatalarım hayıflandığım,
Sağımda ki ne yazar acaba
Solumdaki ne yazar,
Ne anladın deseler geçerken, heyhat...
Dün gibiydi civanlık,
Şimdiyse tecrübe kokar her tarafım, öyle diyorlar
Ne diyordu hani meşhur söz:
"Gençler yaşlıların aptal olduğunu düşünür,
Yaşlılarsa gençlerin aptal olduğunu bilir"...

Mehmet Nuri Yalçın

Hoşgeldin Yorgunluk

Talan olmuş bir ömrün sonunda
Yalnızlık pençesinde yürüyorum
Yaşamak varken günahsız
Temiz
Günah deryalarında boğuldum
Her nefes alışımda
Şimdi feryat figan bekliyorum
Korkularım alabildiğine devasa
Sözler günah dolu
Aldı benden gençliğimi
Hep bir umutla aşındırdım yolları
Yeni bir umut
Niye kapalı tüm kapılar yüzüme
Kimseler yok
Sessizliğin ortasında bir ben varım
Birbaşına
Ürkek her yanımda kendi sesimden
Çığ düşer gibi ümitlerime
Bir tebessüm arayışı gözlerimde
Her taraf karanlık
Işıklara hasret benliğim
Güneş küseli gözlerime
Kayboldu tüm düşüncelerim zemheri ayazlarda
Şimdi yorgun gözlerle bakıyorum hayata
Yorgunluk kaderim oldu
Hoşgeldin yorgunluk
Haydi devam edelim hayata...

Mehmet Nuri Yalçın

Hükümsüzdür

Kaçamak saatler devşirmekte yüreğim
Amansız
Kaybettim kendimi
Hükümsüzdür...

Mehmet Nuri Yalçın

İadei İtibar

Aslında yanlış bir zamandayım
Yıkık dökük bütün anılar
Kimi zaman birbaşıma yalnız
Kimi zaman ütöpik bir şiir
Ama her haliyle melankolik bir hayat
Bir şelalenin çağlayışıyla ürperen yüreğe inat
Martı hayal edebilmek kendince
Kelepçe vurulmuş düşlerde yatıp kalkmak kimi zaman
Sessiz ve derinden haykırmak benliğini
Nefessiz kalakalmak yol ortasında
Nereye? ..
Nereye bu sonsuz yolculuk?
Her nefis ölümü tadıcıysa
İade etmeli benliğini insan
Acıda olsa bütün gerçekler
Yüzleşebilmeli korkularıyla
Yitik akşamlarda aramalı kendini
Bir yakamoz parıltısında
Bir rüzgar hışırtısında duymalı sesini
Durup dinlenmeksizin geçen zamana
Haydi
Yoldaş olalım demeli...

Mehmet Nuri Yalçın

İklimindeki Rüzgarlar Tanıdık

İKLİMİNDEKİ RÜZGARLAR TANIDIK

İklimindeki rüzgarlar tanıdık
İnce bir toz tanesiyim önlerinde savrulan
Hayali bir alemde
Garip düşler görmekteyim
İçerisinde bir yığın martı havalanmakta
Kırık kanatlı
Duyduğum her ses yeni bir karabasan hülyalarım
Zebaniler ahenkle dans etmekte
Yol almakta bembeyaz bulutlar
Dönmemecesine
Bir şafak aramakta gözlerim
Işıklar sus pus
Nerden çıktı bu karanlık
Zincirlenmiş her yanı, mahkum aydınlık
Bir muamma ki görenler şaşkın
Tertemiz düşleriyle bir kız çocuğu dişlemekte devasa azmanlar
Suçu mu?
Yok hiçbir nedeni, hakir görünmemek belki de
Kalpler ağ tutmuş
Örümcekler cirit atmakta

....
Sonra bir el uzanıyor sanki
Semavi
Kaldırıyor tutup ellerinden düşlerini temize
Bir mazlumun duası belki de
Kimbilir
Onu çıkartan aydınlığa
Ne diyordu hani şair:
*"Dua, dua, eller karıncalanmış;
Yıldızlar avuçta, gök parçalanmış.
Şafaklar evrilmekte aydınlığa koşar adım
Ferahlatıcı bir Mesih beklemekte yürekler
Serinler bir ayetin serinliğiyle
**"Duanız olmazsa ne ehemmiyetiniz var.."

*:Necip Fazıl KISAKÜREK
**:Furkan Suresi 77.Ayet

Mehmet Nuri Yalçın

İlham

İlhamı bekleyerek şiir yazılır mı
Sanmam
Çünkü ilham anlıktır
Gelir ve gider

Misafir edebilmek önemli
Konuksever olabilmek
Ama misafiri beklerseniz belki de hiç uğramaz
Onu çağırabilmek gerek çoğu zaman
Bir çocuğa gülümseyebilmek yeri geldiğinde
Sonra dönüp bir bakmak geriye...
Çocukların gözlerinde ışıltıyı yakalayabilmek...

Böyle bir şey işte ilham
Hayatla dalga geçebilmek çoğu kez
Ama inanmak önemli olan
Bir açtı mı penceresini kelimeler sana
Bir ummana dalar gibi olursun
Seçmek istesen de seçemezsin
Kelimeler ardı ardına sıralanır

Mehmet Nuri Yalçın

İnadına Bir Ezgi

Siz gerektiğinde bir önder
Gerektiğinde iyi bir arkadaş
Tüm sevginizi bize verdiniz
İnadına bir ezgi gönderdiniz umuda

Bazen bir acıydı birlikte yaşadığımız
Bazen de mutluluktan bu duygunun adı
Ama tek bir şey var ki değişmez
Sizde mevcut olan temiz kalbiniz

Sevgi dolduran yüreklere
Yine aynı kişiydi: sizsiniz
İsminizi koymak çok zor
Ne denilebilir ki bundan başka
İsimsiz birer kahramansınız...

Erdal,Hürdağın,Savaş Hoca'ya...

Mehmet Nuri Yalçın

İroni

Hafif serin bir rüzgar
Konuşur gibi hışırtısı
Bir palmiye
Yemyeşil
Yaprakları genişçe
Dallarında üşüyen bir saka
Tüyleri rengarenk,kabarık
Bir ötüş ki bülbül kıskanır
O da konuşur rüzgarla

Irmak sessiz akar
Sakin
Ama ürkektir bir yanı
Taşlara fısıldar dediklerini
Meçhule gider belkide
Sonu ya bir deniz
Ya da kurumaya yüz tutmaktır

Yakamozların parlayışı
Alıp götürür engin ufuklara insanı
Bir sandala atası gelir kendini
Doklardan ayrılırken balıkçılar
Şen kahkahalarına eşlik eder dalgalar
İskeleyse birbaşka güzel bugün

Gecenin engin derinliği
Kör,sağır sokaklara vurur
Ya bir sokak köpeğidir eşlik eden kaldırımlara
Ya da...
Ya da birkaç alemcidir

Sokak lambası birbaşka güzelleştirir
Çiseleyen yağmuru
Yağmur yürekli sevgilisi geliyor aklına insanın
Hani yağmurda yürümek özgürlüktür diyen
Her yağmur tanesi düştüğünde
Daha bir sıkı sarılan bedenine

Yaşamak bu olmalı her halde
Renklerin diliyle konuşabilmek
Ağlayan yeşili
Teselli edebilmek mavi kıskansa da
Siyah benekli uğur böceklerine
Eşlik edebilmek daldan dala
Tatlı hoş olsa da
Acıyı tadabilmek
Hoyratça
Evet...yaşamak...

Mehmet Nuri Yalçın

İstanbul

Ey İstanbul
Ne denilebilir ki sana
Taşın toprağın altın senin
Garibanlarında olmasa
İnan çok güzel kentsin

Mehmet Nuri Yalçın

İstemedem

Ne desem ki Şimdi,
Herşey anlamsız kalır
Kelimeler tükendir,biter belki de başlamadan söze
Ya da boşver
Sen yine yargıla beni
Hayat kadar acımasız olmaz ne de olsa sözlerin
Güneş yine doğar gökkubeye
Ben yine nefes alırım
İstemedem...

Mehmet Nuri Yalçın

İthaf

Sana bakınca görmek istediğim tebessümün
Bazen de yalandan ağlayışların ıhın ıhın diyerek
Hasta olan benim sensin gibi davranma
Sıvanmış paçalarınla sırtın dönüp kıvranma
Çok yakışıyor beyaz tişört
Maratoncu gibisin
Yok böyle fitlik kimsede
Dünyada bir numarasın...

Aşkıma ithafen...

Mehmet Nuri Yalçın

İzdüşüm

Boş,beyaz bir kağıdım çizik değmemiş
düşlerim yalnız...
Kapkara kabuslar
Talan eder oldu gün ışığı
Yazmasın kalem
Mürekkepler
soluk renkler bırakır hülyalarım
İzdüşümüm
akortsuz bir orkestra
İsteyemem hayatı
vuslatım çok uzaklarda
üşümekte yağmurda...

Mehmet Nuri Yalçın

Kaçak mı Kaçak

Gözlerim gözlerine değince
Çay içtim gözlerinin derinliklerinde
Kaçak mı kaçak
Yerli mi yerli
Demli mi demli...

Gözlerim gözlerine değince
Felaketi olurdun Atilla İlhan'ın
Benimse çay içme sebebim
Kaçak mı kaçak
Yerli mi yerli
Demli mi demli

Gözlerim gözlerine değince
Tavşan kanı da nedir
Gözlerinin kahvesi
Kaçak mı kaçak
Yerli mi yerli
Demli mi demli...

Gözlerim gözlerine değince
En ince bellisinden
Doldurdum çayı
Kaçak mı kaçak
Yerli mi yerli
Demli mi demli...

Gözlerim eline düşünce
Çizgilerini saydım tek tek
Bir dem kokusu sindi içime
Kaçak mı kaçak
Yerli mi yerli
Demli mi demli...

Gözlerim eline düşünce
Kavrayışını bardağın, sanatlı
Ahenkli ve sıcak
Kaçak mı kaçak
Yerli mi yerli
Demli mi demli...

Gözlerim eline düşünce
Bir nar çiçeğini ezer gibi Mona Rosa'dan
Kokusu siner burnuma
Kaçak mı kaçak
Yerli mi yerli
Demli mi demli...

Gözlerim ellerine düşünce
Alıp götürdü beni bir dağ köyüne
Semaverden yayılan odun kokusu, çay
Kaçak mı kaçak

Yerli li yerli
Demli mi demli...

Gözlerim hayalime vurunca
Yeniden başlayalım, dedi bir ses
Koy keçeli dedi Üstad çayı
Kaçak mı kaçak
Yerli mi yerli
Demli mi demli...

Mehmet Nuri Yalçın

Kar Yağıyor Usulca

Kar yağıyor usulca
Ve beraberinde yapraklar
Gözlerimle beraber
Ağlıyor bir bulut
Uzaktan
Ki adını verdim buluta
Sana benziyor
Senin gibi kaçacak o da
Yine yalnızlık saracak ruhumu
Kalabalıklar içinde
Hayali
Dolaşacak
Kar yağıyor usulca
Ve beraberinde yapraklar
Rüzgarda yok bugün ortalıkta
Ağaçlar sessiz
Dünya devam ediyor dönmeye
Yarınlar meçhul
Ne ki yaşamak dediğin
Kendin değilsen
Kar yağıyor usulca
Ve beraberinde yapraklar
Yine mehtaplar düşüyor yüreğim
Bir bankta oturasım
Uşüsedede ellerim
Isıtmak nefesimle
Kaybolmak yıllarda
Kaybolmak yollarda
Kar yağıyor usulca,
Ve beraberinde yapraklar
Sükut etmek biran
Çocuklar büyötmek körpe yüreğimde
Tutup ellerinden
Göge çıkarmak sonra
Kar yağıyor usulca
ve beraberinde yapraklar
Uyanmak kelepçeli uykudan
Sararmış hüznöler bulmak
Kapı ardında
Kar yağıyor

Mehmet Nuri Yalçın

Kelime Şair ve Kız

Ama arada eşlik et bana farklı kelimelerle
Ki dans etsin cümleler dilimde
Sebep lazım her dizeye
Her dize emek ister
Her kelime çetrefilli bir yalnızlık...

Yok dedi kız ve kapattı bütün kapıları
Açılmamak üzere...

Sustum bundan sonrasına
Ne denilebilir ki
Yok sorularım cevaplarına
Tükendi kelimelerim
Kalemim kırıldı, lal kesildi dilim
Emek ister her kelime dedim ya hani
Bitti bütün emeklerim boş yere
Kelimeler sahipsiz
Ben suskun kaldım...

Aslında o değildi söylemek istediğim
Umut diyecek oldu
Kesildi lafı...

Umutsuz yaşanmaz ki dedi şair
Giden gitse de meçhullere
Bir parça umut kırıntısı bırakır hülyalarına şairin
Bir ezgi kimi kez dolanan diline Haluk Levent'ten:
"Sen ellerimde
Sen gözlerimde
İssız geçen her anımda
Herseyinle yanımdasın

.

En zor bu aslında
Sevdiğimi söylemeden
Ayrıldım yine senden..."

Ben de severim dedi kız ezgileri
Bir de özgürlük kokuyorsa içleri
Aslında çokta uzak değiliz dedi...

Sonra düşündüm de hani
Hak eder herkes ikinci bir şansı
Kelimeler öksüz, ben biçare
Elim kaleme mahkum
Ben düşkün cümlelere
Ne ben yapabilirim onlarsız
Ne kelimeler ayrı kalabilir benden
Emek ister her cümle
Her kelime yeni bir yaşantı
Anladım

Zor şair olmak
Zor aşık olmak dizelere...

Her kelimen farklı bir mana içeriyor dedi kız
Her şeyi anlamak mümkün
Her kelimen ayrı bir dolambaçlı...

Aslında yok değil hiçbir mana
Bazen anlatmak ister birçok şeyi birkaç kelime
Anlamak lazım
Anlayabilmek...

Anlamak mı...
Alaya alır gibiydi sözleri
Melankolinin son demindeydi oysa şair...

Gözüm kapanıyor
Kelimeler küstü küsecek
Çoktan gitti ilham
Yol göründü yine bana
Yine yolculuk var özüme
Yolculuk...
Bilmem ki acaba nereye
Herhalde en ortasına hayatın
Ya da en uzağına yaşanmışların
Belki de anlamsız kalanları anlamlandırmaya
Uzaklara...

Rahat bırak ruhunu
Nereye gitmek istiyorsa varsın oraya gitsin
Ya hüzne ulaşır ya da vuslata...
Şairane konuşmuştu kız
Doğruydu dediği
Uçmak istiyorsa gönül
Engel olunmamalıydı...

Sonra,
Mardin'deyim dedi şair
Hani beni şair eden kentte

Beyaz güllerin şehrinde...

Nusaybin'de...

Mehmet Nuri Yalçın

Kendi Halinde

Ya da boşver kalsın...
Ne sen görmüş ol beni seni ararken divane
Ne de ben sana şiirler yazmış olayım biçare...
Biz yine biz olalım
Hani sen en gözde,ben yine en basit
Kendi halinde.....

Mehmet Nuri Yalçın

Kendime Kaçış

KENDİME KAÇIŞ(DENEME)

Ne kadar da güzel oluyor sabaha sıcak bir çayla başlamak.Sıcaklığını hissediyorsun önce yavaş yavaş.Sonra yayılıyor bütün bedenine inceden inceye.Ama içtin mi de duble içeceksin ki çayı, değsin.Dışarının soğukluğu,kar havasının acıtan esişi ve çok uzaklara bakıp daldığında pencerden,anıların depreşimi yüreğinde...

Dışarda kar var.Lapa lapa yağmıyor belki ama ince ince yağışı daha bir güzel görünüyor gözüme.Çatılardan dumanlar yükseliyor ötede,beride.Belli ki üşüyor herkes; dışarda köpekler kuşlar...Ama ben niye üşümüyorum dersiniz? Yoksa içtiğim çayın sıcaklığı mı beni sıcak tutan? Oysa melankolik bir hava vardı üstümde uyandığımda.Yine bunalımlar,kayboluşlara gebeydi yüreğim.Belki bir iki mektup karalayacaktım hasretimi anlatan,sevgiliye...Şimdiyse karın yağışını izliyorum puslu pencereden.Göğe yükselen bir anıt gibi minarelere ilişiyor gözlerim.Divane bir düşünceye kapılıyorum aniden.Çıksam mı minarete acaba? En yüksekte bakmalıyım diye geçiriyorum içimden bu eşsiz manzaraya.Önümde uzanan bir ova ve çok uzakta bembeyaz örtüsüyel erişilmez gibi görünen yüce doruklar...Ama imam efendi ne der acaba? Başka bir zaman ertelesem iyi olur galiba.

Ertelenmiş duygularımla birbaşıma,hapsediyorum yine kendimi tek pencereli,loş ışıklı,toz kokan raflarla dolu odama.Bir martı olabilseydim keşke...Kaçışım kendime aslında.Kendimi bulabilme heyecanıyla,ansiklopedi karıştırıyorum saatlerce.Yokum hiçbir sayfada,hiçbir ciltte.Nerdeyim,bende arıyorum kendimi,biçare...

Daha düne kadar şendim oysa.Ellerim ceplerimde,dilimde bir ezgi ısıklıkla çaldığım.Kimi zaman eşlik ederdim kurbağaların vraklamalarına.Alıp başımı dost olurum Yusufçuklar'la.Ne kadar da hoş gelirdi kanat çırpışları.Bir dala konmaları yok mu,ortaya çıkarırdı bütün güzelliklerini.Tutup yengeçleri,bağırılarını açardım küçükken.Çocukça bir zalimlikti belki bu yaptığım.Zaten pişmanlık sarardı dört bir yanıma çok geçmeden.Bu enada kanatırdım ellerimi.Çocuktum,kanayan ellerimi pantolonuma,kazağıma sürerdim.Şimdi akan birşey varsa da belli olmuyor dışarıdan.İçerime akıyor sessiz ve derinden.Ama inanır mısın,daha çok acıtıyor bedenimi.Devamlı çünkü çekilen sızı.Dinmiyor,çoğalıyor üstelik her geçen dakika.

Şiir yazmayı da bıraktım bu ara.Arada bir şiire sığınırıdım:kaçarak kendimden,senden.Uğramaz oldu ilham perisi,o da terketti herhalde beni.Bir o kalmıştı zaten gözlerimde büyüyen.Bir akşamüstü yalnızlığı yudumladım sayesinde apansız,daha derinden.

Bulutlar toplanıyor dışarıda.Gök ağlayacak gibi yine.Allah verede çiselese bari.Belki giyip montumu sahile uğrarım,dalgaları ziyarete martılarla beraber.Oturup bir kayaya,seni düşlerim belki de...

Nuri YALÇIN
07.01.2010

Mehmet Nuri Yalçın

Kendime Şikayet

Hiç okunmasa da bazı şeyler
İnadına yazılmalı
Tebessümden yoksun bırakılmış yaşanmışlara inat
Tebessüm etmeli kahpe hayata
Ve şiirsel dizeleri sıralamalı
Sıralamalı herşeyi göze alarak
Zaten yaşamak risk demek değil mi?
Ben o riski taşıyorum boynumda
Okunmasa da bazı şeyler
İnadına yazılmalı
Yazılmalı tüm güzellikler...

Mehmet Nuri Yalçın

Kendimize İtiraf

Kimi zaman ne yapacağımızı bilmeden yürürüz
Serseri sokaklarda
Karşımıza çıkan ya bir fırsattır değerlendiremediğimiz
Ya da anlatamadığımız bir duygu yoğunluğu
Gözlerimizde
Masallar anlatsakta kendimize devler ülkesinden
Guliver oluveririz herbirimiz düşlerimizde
Ve çocuksu bir haykırışla savurur küllerimizi rüzgar
Bir tatlı tebessümü özler dururuz
Belkide farkında değildir çoğu zaman
Ama gözlerde yalan söylemezki
Yalansızdır onların dünyası
Şiirsel bir dize oluverir `Gözlerin` diye
Bazen tek bir mısraı
Bazen manzum bir hikaye
Ve kimi zaman `Birisi` oluveririz meçhullerde kalarak
Zaten hep meçhul kalmadı mı sevdamız
Birtak kendimize itiraf edebildik...

.....

Mehmet Nuri Yalçın

Kendin Kalabilmek

Yıldızları görebilmek her an
Gözler kamaşsa da ışıktan
Kendi yıldızını düşleyebilmek
Hayali
Sonsuz ummanlara açılırken
Küreksiz bir kayıkla
Ellerini kullanmak yeri geldiğinde
Dalgalara dalarken ellerin
Yüreğini açmak engin maviliklere
Bir düş olmak
Çocuk masumiyetiyle
Önemli değil aşık olmak
Yalancı hayallere
Kendin olmak tüm mesele
Kendin kalabilmek ya da
Kendin kalabilmek ahir zamanda.....

Mehmet Nuri Yalçın

Kızıma Mektup (ilon'a)

28.02.2018

Yazabildiklerim
Yazamadıklarımın zerresi kızım

06.03.2018

Ne büyük bir heyecanla bekledik seni
Çok ötelere hayalini kurduk gece gündüz
Kaşın nasıl olacak,gözün ne renk mesela
Ne tarz güleceksin gözlerimizin içine bakarak pırıl pırıl
İlk kime sesleneceksin bilinçli
Nasıl bir kelime bulacaksın baba demek için
Neyi ifade edecek yanağına kondurduğum öpücük
Annenle nasıl bir bağ kuracaksın seni emzirdiğinde
Tuttuğumda minik ellerini
Dört bir yanına yayılacak mı sıcaklığı ellerimin
Kapıda her karşıladığında bizi
Gülecek mi gözlerinin ta içi

..

..

Sonra sen geldin hayatımıza
Bir dönüp bakışın daha çok bağladı bizi birbirimize
Uyuyuşun bir başka güzel,uyanışın bir başka
Seslenişin bize uyanınca,ben burdayım diye

15.03.2018

Akıp giden bir ırmağa benziyor gürül gürül

01.06.2018

Özlemek neydi
Ne anlama gelirdi
Dudakta ince bir tebessüm bırakan bu duygu
İçten sarılmanı düşlemek miydi her eve geldiğimde
Kendimi kaybetmem miydi "Ba ba " deyişinde
Ne çok beklemişiz seni kızım,ne çok bir bilsen
İlk dişinin sana ne çok yakıştığını
Parlayışını inci gibi ağzında
Sonra öperek al yanaklarından yuvarlanmak yerlerde

..

..

Büyüyeceksin hızlı hızlı,genç kız olacaksın ilerde
Babana benzeyeceksin belki de bakışlarınla
Anneni anımsatacak gözlerin,gülüşün
Dönüp baktığımda arkama
Bir babam vardı diyorum şimdi ben
Rahmetle yadettiğim
Bir babam vardı diyeceksin gün gelecek
Beni çok seven,bakışlarını ondan aldığım
Bir babam vardı diyeceksin anne olduğunda
Gözlerinden öpeceğim usul usul
Farkedeceksin...

Mehmet Nuri Yalçın

Mala Min

Min ji di xwast ez di zimane dayike de binivisim
Le ez be mal bum
Ji ber ez li we di fikirim
Tu wexte min ne dima ez binivisim di zimane dayike de
Ne beje ma mala tu ne be ye çibe
Mal ne ew tene ye ku tu sere xwe texiye de
Welat bu mala mîn
Le ez be malim he ji
Kurbana çawen te....

Mehmet Nuri Yalçın

Mardin

Yüksekler bilselerdi ihtişamını
Diz çökerlerdi önünde
Okyanuslar bilseydi Mezopotamya'ya aşkını
Aşık olurlardı enginliğine
Şiirimsi bir tatsın sen Mardin
Taşın ve inancın şiiri

Yıldızlar ışığını kıskanır geceleri
Yakamozlar yerinde olmak ister
Ressamlar ilham alır bakışlarından
Şairlerin ilk dizesisin her zaman
Sanki
Sanki bekçisisin Mezopotamya'nın
Ne Timur alabiliyor seni
Ne Hülagu
Sen Melmetun Kız'ın rüyası
Şiirimsi bir tatsın sen Mardin
Taşın ve inancın şiiri...

Mehmet Nuri Yalçın

Mardin! Mardin!

Her an taşlı yollarında geziyorum
İssız hayaller içinde
Ezanlar yükselirken şerefelerden
Semavi bir ses gibi
Kaplıyor gökyüzünü aksi seda
Tarihe tanık her adımım
Yürürken sokaklarında
Ne anlatıyor yıldızlar geceleri
Fısıldayarak kulaklarına
Yoksa ilan-ı aşk mı yeniden
Oysa
Aşıkken rüzgar
Şiirler söylüyor eşsiz burçlarına
Mardin!...
Mardin!...

Mehmet Nuri Yalçın

Maviye Hasret

Gözleri mavi maviydi
Ayrı bir ahenk katıyordu düşlerime burnundaki hızma
Mavi enginliğin bir yansımasıydı sanki
Bütünleşmişti elbisesiyle
Elbisesi de gözleri gibi maviydi
Hele bir bakışı vardı ki
Kıskandıırıyordu mavi gökyüzünü
Gözleri çocuk boncuktu
Yakamozlara inat parlayışı
Aydınlığa çıkarıyordu karanlıkta kalmışları
Dalgalara ismini mırıldanıyordu sanki
Kayalıklara
Martılar uçuşuyordu ismini duyunca
Lal çocuklar dile geliyordu
Lal değilmişçesine
Sevdanın dillere pelesenk olmuş haliydi
Maviye hasret
Buruk sevinçler yaşasa da gönlüm
Melankolik bir sevdâ benimkisi
Varlığına inat yokluğunu yaşıyor ömrüm
Ya da
Yokluğuna inat varlığını
Sensizlik ne kadar zorsa da
Aıştım maviye hasret sensizliğe
Beyaz gülleri takamasa da ellerim saçlarına
Kırmızı gülleri deriyor yüreğim sana
Ey yüreğimin çağlayanlarında çağlayan sevgili
Boranlarla arkadaş oldum sensizlikte
Sen akarken derinden ve sessiz
Sular misali
Esen rüzgara kulak ver
Hasreti boşuna mı yüreğimin
Boşuna mı engin okyanuslarda
Maviye hasretliğim...

Mehmet Nuri Yalçın

Mazi

Bende gülerdim eskiden
Yoktu üzüntüm kederim
Karşılaşmak varmış seninle kaderde
Nerden düştü o sokağa yolum,neden?

Bir yağmur günü tanışmıştım seninle
Tasadüf bir yağmur günü anladım gerçek yüzünü
Bir güneşim var diye sevinirken
Kapkara bulutlarla kapladın ufkumu yeniden

Şimdi ne desem boş biliyorum
Düştüm bir defa,kalkmaz ki beden
Bir vefasız için değmez belki
Ama gülmek istemiyorum yeniden...

Mehmet Nuri Yalçın

Mazim Sabıkalı Bir Şiir

Yasaklı yaşanmışlar içindeyim
Mazim sabıkalı bir şiir
Özgürlük kokan rüzgarlara selam çaktım diye
Yoldaş! merhaba diyerek
Ağaç dalı gibi budandı kelimelerim
Ne türküler söyleyebildim Dersim de
Ne de ağıtlar yakmam istendi
Zıldıklar eşliğinde

Burnu hızmalı kızları sevdim
Diyar-ı Bekir de,Cizre de
Ama söyleyemedim kimseye
Aslında kendimdende sakladım
Buruk acılara gebe kaldı yüreğim
İçimde kopan fırtınalar
Dışarda hasret kaldı haykırıslara

Evet yasaklı yaşanmışlar içindeyim hala
Mazim sabıkalı bir şiir
Ve gözlerim hasret mavi enginliklere
Biliyorum
Mavi enginliklerde hasret yaşanacaklara
Rüzgarlar umuda esiyor Nurican
Haydi! ..
Zıldıklar eşliğinde
Türkü söyleme zamanı şimdi

Mehmet Nuri Yalçın

Meçhul Yani

Düşündüğüm her an seni
Hafif bir nemlenme olur gözlerimde
Sözüm var ya kendime
Ağlamak yok diye
Birde erkeklik var ya hani
Yakışır mı delikanlı adama
Ama tutamıyorum galiba sözümü
Tutamıyorum işte
Ne yağmurlar dindi senden sonra
Ne de
Güneşler doğdu yeniden ufkuma
Öylece kalakaldığım yerdeyim hala
Sinsi karanlıklar tek yoldaşım
Yok beyazlıklar hayatımda
Yok hiçbir masumane gülüş
Bir ben varım işte hayat
Ben

Meçhul yani...

Mehmet Nuri Yalçın

Meçhuleşir I

MEÇHULEŞİR 1

Farkında olmadan sevmiştim seni
Sus pus gönlüme ilaçtın belki
Umuda umuttun sen yüreğimde
Aykırı sevdaya isim koyamam
Ne ayrılık yeter bana ne de hasretin

Aşka davetti yüreğimdeki sen
Dolambaçlı yollarda kılavuzumdun
Güneşli günlerdeki gölgeni sevdim
Yağmurlu havada çiselenen saçını
Ne ayrılık yeter bana ne de hasretin

Tarifi imkansız rüyalar gördüm
İçinde hatırladığım birtek sen varsın
Gözlerine bakarken sessiz usulca
Duyasım geldi seni senle beraber
Ne ayrılık yeter bana ne de hasretin

Misafir olmak isterim gönlüne
Kapılar kapalı olsa da anahtar sende
Düşüncelerimi değiştiremem ki
Duyguların efendisi olmak elimde değil
Ne ayrılık yeter bana ne de hasretin

Aşkın yüzünden biçare gönlüm
Rüyalarımda sen varsın düşlerimde sen
Yakamozlara dalıp gitmekte ömrüm
Kalmadı mecalim anlasana yar
Ne ayrılık yeter bana ne de hasretin

Işıklar sönse de karanlık olmaz
Bir ışığım var benim hiç mi hiç sönmez
Gözlerimde yıldızlar avucumda ay
Mısraımın ilk harfinde senin ismin var
Ne ayrılık yeter bana ne de hasretin

Şarkılar seni söylüyor dinlesene bak:
Hasretinle yandı gönlüm ` `
Yandı yandı söndü gönlüm ` `
Gözlerimde yar hep hayalin var
Ne ayrılık yeter bana ne de hasretin

Ilık rüzgarları sana yolladım
Sürgün oldum sevdanla uzak diyarlara
Orhan Veli`yi sever misin hiç?
Ne diyor bak: `Anlatamıyorum`
Ne ayrılık yeter bana ne de hasretin

Karmaşık duygular içindeyim kusura bakma
Sana sevdayı anlattım dinlersin belki

Dünyayı bir yana bıraktım seni bir yana
Kalmadı mecalim anlasana yar
Sen anlamasan da sevmişim seni

Nuri YALÇIN
2004

Mehmet Nuri Yalçın

Meçhuleşir II

Yeniden dönsem çocukluğuma
Eşlik ederdim dalgaların hisırtı seslerine
Dost olurdum su yosunlarıyla
Sonsuzluğa uçardım belki de bir martı kanadında
Engin maviliğe hasret yüreğim
Çocuksu yine de
Binemese de kontrpedal bisikletine
Çocukluğunu arıyor gözlerim semalarda
Martı gagasında çırpınan balığın resmini çizirdim eskiden
Şimdiyse kırılğan mektuplar yazıyorum
Meçhul adreslere
Ufuktaki kızılığı ararken gözlerim
Çocuksu duyguların feryadıyla inliyor yüreğim
Hatırlar mısın
Mevsimler devşirmiştin gözlerinde
Belki de ilk defa bakıyordum gözlerine
Taşarken gönlümdeki duygular
Irmaklarla sana akıyordu
Gülüşünü seviyorum demiştin ya sana
Belki de en çok aradığım
Gülüşün oldu sensizlikte
Rüzgarlara adını versem getirirler mi aşkımı sana
Sen otururken yine tek başına
Gönlümün ıssız balkonunda
Saçına değen rüzgara kulak ver
Ne diyecek biliyor musun

Göçecek fani Nuri
..... olsa da.....olmasa da...

Mehmet Nuri Yalçın

Medeniyet

Devirdiler ağaçları bir bir
Emir gelmiş
Yol yapacaklarmış
Testere motor sesleri yeri göğü inletmekte
Gövdesinden düşüveriyor çam ağaçları
Yere kapaklanmış hissettim kendimi
Canım yanıyor
Kesilen benmişim gibi
Selam verdiğim her sabah
Köşe başındaki çam yok bu sabah
Yerle yeksan etmişler güzelim ormanı
Her sabah duyduğum kuş cıvıltısı
Kaç annenin yuvasını yıktınız
Oldum olası sevmem dozerleri
Yine içim kanadı görünce bu sabah
Yol geçecekmiş
Kesmişler ağaçları
Güzelim çam ağaçları
Sıradan bir kütük şimdi
Canım yanıyor
Kesilen benmişim gibi...

Mehmet Nuri Yalçın

Mem de Kavuşur Zinine

Baharları tutabilseydim ellerimle
Eskimezdi
Gözpınarlarıma inen damlalar
Tek çarem ağlamaksa da şimdi
Ürkek bir kuş oluveriyor yüreğim
Amansız
Lavanta kokulu saçlar yok artık
Uçuşan rüzgarda
Anlık sevinçlere de kapalı tüm yollar
Çarem yok biliyorum
Hüzün buğulu bir çitle sarmalamış
Dört bir yanımlı
Yakarışlar yıldızları korkutur
Üryan gecelerde
Benise ışığa hasret benliğimle durmaktayım
Öylece
Hasankeyf'i,
Mem u Zin'i özlerim bir akşamüstü
Özlemlerim hep sana dair
Mem de kavuşur Zin'ine
Sen yoksun....

Mehmet Nuri Yalçın

Mercan Kayalıkları

Nasıl anlatmalıyım bilmiyorum
Gözlerini
Gerçi sana anlatacağım ama
Olsun
Senin de bilmediklerin vardır elbet
Gözlerin hakkında
Hani mercan kayalıkları diye bir şey geçer ya bazen
İssız adalarda oldukları söylenir
Ve çok değerlidirler aslında
Zaten paha biçilemez onlara
İnci inci bir parlayışları vardır ki
Kaybeder insan kendini onları görünce
Düşünceleri allak bullak olur
Bir de avcıları vardır onların
Köhne kayıklı mercan avcıları
Yoksa seninde gözlerin onların bir çalıntısı mı
Çünkü en değerlilerini alırlarmış avcılar
Yakamozlara aşık olurdum eskiden
Işığını sevdiğim içindir belki de
Bir mercana aşık olmak mı
Nerden bilebilir ki insan...

Mehmet Nuri Yalçın

Merdiven

Bir merdiven düşlüyorum
Göğe yükselir basamakları
Adım adım çıkarım
Ahenkli ve derin
Sonunda sen varsın basamakların
Açık ve bekliyor gibi ellerin
Serin
Düşüncelerim hep sana
Hissedilir zaten o duygu
Bir adımlık mesafesin
Gerçekte
Uzak gelir her anın
Ya da duygulanırsın bir akşam vakti
Yakınlaşır tüm uzaklıklar
Gözlerin dolar
Çıkarsın birer birer basamakları..

Mehmet Nuri Yalçın

Mezopotamya

Bir sevdadır Mezopotamya
Bakmak tepesinden Mardin'in
Uçsuz bucaksız yeşilliğini seyredalmak
Kendini kaybetmek bir rüzgar serinliğinde...

Mehmet Nuri Yalçın

Mısralar

Kendimizi kaybederiz bir şiir dizesinde
Bir şarkı nakaratında
Ve yalnızlık kor gibi yakarken içimizi
Sövmeyiz hiçbir şeye
Kendimize de kıyamayız
Hayat tatlı
Can şirin
Ama dizelere dökeriz haykırışlarımızı
Kadim dost
Mısralar...

Mehmet Nuri Yalçın

Muamma Herşey

Buğulu camların arkasında sisli bir ışık
Hisler muamma
Duygular yalan
Sen de yalan oldun artık
Bu dünya yalan

Ağ örmüş örümcek yüreğime
Kapılar paslı
Gözümde kurumuş gözyaşı izleri
Küskünüm hayata
Muamma her şey...

Mehmet Nuri Yalçın

Musibet

Musibetler başa bela dert sanırdım bir zaman
Meğerse kefaretmış günahıma yeni anladım
Ahu vah şekva etmektense her dem
Şükretmeliymiş halime hep dilimle kalbim

Mehmet Nuri Yalçın

Ne Garip Şey Yaşamak

Ne garip şey yaşamak
Ölümle inatlaşırçasına
Bazen deli dolu olmak birbaşına
Bazen yalnızları oynamak bir sokak ortasında
Ama çoğu zaman yitik bir türkü tutturmak
Hayatın ta orta yerinde
Şehirlerarası bir otobüste camdan dışarıyı seyretmek
Kimi zaman
Geride kalan her metrede bir yanını bırakmak
Sonra otoban gişelerinde fındık, fıstık satan çocuk olmak
``Abi fındık, çerez ister misin?`` demek kamyon şoförlerine
Ve her defasında terslenmek
Sert bir yüz ifadesiyle
Yol ortasındaki çizgileri sayarken
Ölümü düşünmek biran
Ne garip şey yaşamak

Kendini kaybetmek Gavurdağ tünellerinde
Karanlığı hissetmek birkaç dakika olsa da
Sonra dönüp Gavurdağ``a haykırmak
Avazın çıktığı kadar
Sende yalnızlığı oynuyorsun başı dumanlı dağ
Kimler geldi geçti buralardan
Ne Fatihler gördü sarp yamaçların
Birtek sen kaldın aynı ihtişamınla
Birde rüzgara tutsak bulutlar

Ne garip şey yaşamak
Ölüme gittiğini bile bile her an
Daha bir hızlanmak
Nereye kadar?
Sonra düşünmek geçen günleri
Çocukluğunu düşünmek
Şanki hiç yaşamamış gibi
Hiç duymamış gibi ağaçların rüzgarla dansını
Yaprak hışırtısını
Dalgalarla konuşmamış gibi ayışığında
İki kaya arasına sıkışıp uyumaya çalışırken
Duymamış gibi dalga seslerini
Ne garip şey yaşamak
Yaşamamış gibi yaşamak...

Mehmet Nuri Yalçın

Ne Olacak Şimdi Baba

Babama...

İslanırım yağan bu kent yağmurlarında
Sensiz
Birbaşına
Yediğimiz ekmek zeytin
Öylece kalakalır orta yerde
Düşlerimiz üşür yağmurlarda
Sende çekip gidersin amansız
Söyle
Ne olacak şimdi baba

Mehmet Nuri Yalçın

Nedense

Bugün yine sen düştün aklıma
Sensiz birbaşımayım buralarda
şenden haber alamama korkusu
İçimde bir sancı oluyor nedense

Çaresiz kalmak bu olmalı herhalde
Her yerde seninle olmak
Seni yaşamak derinden
şensiz bir çığlıkla kalakalmak yol ortasında
Üşüyorum,
Üşüyorum sensiz nedense...

Mehmet Nuri Yalçın

Nedensiz

Sorma
Bilmiyorum sevgili işte nedenini
Belki bir ince tebessümüne kapıldım
Delicesine
Belki de yok bir nedeni
Sadece sen diye hani...

Mehmet Nuri Yalçın

Nedensiz Üşür Bedenim Her Yağmur Yağdığında

Çiseli bir yağmur var Dışarda. Herşey sırlıslıkla. Aç köpekler üşüyor, elektrik tellerinde tüyleri kabarmış bir saka titriyor. Umutların olmadığı yerde, kimsesiz sokak ortasındaım tek başıma.

Aslında üşüyen de benim, titreyen de, kimsesiz, umutsuz birbaşına kalan da. Melankolik sevdalara düştüm düşeli kaybettim benliğimi. Yitik hasretlere gebe kalalı yüreğim, unutuldu kendim tarafından. Dışarda yağmur var. Ama ben içerde değilim ki! Dışarısı neresi oluyor? Sarhoşta değilim, aşık da. Peki beni alıp götüren ne içime acıyı damlatarak ve çok uzaklara.

Çalıntı düşlerimin anahtarını da kaybettim bir akşamüstü. Hala yağmur var Dışarda. Aslında içerime yağıyor yağmur. Usul usul çiseliyor yanan vücudumun her yanına, sessiz... Belki kavgalardan yorgun düştüm, belki de durmadan mırıldandığım o dilimden düşmeyen şarkının nakaratını tekrarlamaktan...

Bütün yorgunluklar birbaşına yaşanır
Ellerinde yitik hasretler
Çalınmış bir yığın düş kırıntısı
Soluk maviler teneffüs eder kırgın yüreğim
Çiseleyen yağmur içerime akar habersiz
Telaşlı ve ürkek bir saka üşür tellerde
Poyrazın sesi bildik, tanıdık
Hiç eksik olmadı ki kulağımdan
Ne zaman saymaya kalksam yıldızları
Küçük bir çocuk ağlar nedensiz
Gece sessizliği
İniltileri doğurur her saat başı
Yalnızlık
Ve kirli kaldırımlar sokak ortasında
Apansız açılan kapılar
Aynı hışımla çarpar kapanırken
Bir kuytu ağaç kovuğu
Yorgan yerine eski bir karton
Yastık olmasa da olur
Üşümesin ya nasırlı ellerim
Bedenim toprağa emanet...

Dışarda hala yağmur yağıyor. Sımsıcak bir ateş olsa ya şimdi. Bir demli çay, bir de otlu peynir yanında sıcak tandır ekmeği...

Dedim ya dışarda hala yağmur yağıyor. Aslında yağmur benim içime yağıyor...

Mehmet Nuri Yalçın

Nemli Gözlerim

Bir tatlı esinti
Alıp götürdü beni uzak diyarlara
Seni düşündüm
İki damla yaş süzüldü gözlerimden
Ben seni düşünürken böyle
Gözlerim nemli
Sen ne yapıyorsun
Zaten ne zaman düşünsem seni
Ağlarım
Ağlarım be sevgili...

Mehmet Nuri Yalçın

Neydi Aşk

Bir sabah uyandığında
Yokluğunu hissetmek miydi aşk
Yoksa ardından bakarak yollarına
Özlemler devşirmek miydi
Körpe yüreğinde
Sensiz her nefes alışım acı veriyor
Biliyor musun bedenime
Yoksun
Yitiyor güneşim ufkun kızılığında...

Mehmet Nuri Yalçın

Noktalı Virgöl

Aykırı sevdalar yaşardı ömrüm
Her mevsim ya da her baharda
Doruk noktasındayken hayatın
Boşalıp bir anda
Kimi zaman
Gözlerimden yaşlar akardı delicesine
Sessizce
Bazen
Başlangıç cümlemin noktalı virgülüydün
Ya da bir son misali
Noktası ömrümün
Mevsimler gelip geçerken
Yalancı zamana inat
Bir tek sen kaldın düşlerimde
Değişmeden kalan...

Mehmet Nuri Yalçın

Nusaybin Aşıktır

Nusaybin aşktır
Mozaiktir çağlara hitap eden
Bambaşkeyken sıcağı yazları
Kar birbaşka güzelleştirir Gırnavas Höyüğünü kış ortasında
Nusaybin sevdadır
Aşıp gelen çok uzaklardan kervanlarla...
Bir derin soluk almadır nefes nefese kalanlara
Beyazsu'dan tatlı bir su yudumlamadır
Kana kana
Kimi gün sınır hattında bayramlaşmadır ayrı kalınanlarla
Teller ayırsa da
Yürekler bir atıyor bütün insanlıkla
Nusaybin hoşgörüdür
Mor Yakup avlusunda
Çan sesine ezanın karıştığı lahuti bir sevdadır Zeynelabidin'de
Şüryani köylerinden şarap içmektir
Midyat'a nazire yaparcasına...
Mardin'i kiskandırmaktır rüzgarıyla
Ezidi olup yortu bayramında
Huşuyla namaz kılmaktır Selman-i Pak'ta...

Mehmet Nuri Yalçın

Nusaybin'de

Neydi aşk, sahte yüzlere kanmak mıydı...
Yoksa bakınca helalinin yüzüne, görmek miydi gerçek sevgiliyi...
Kadın deyince, anne deyince,
Değer verilen kadına bu eski topraklarda...
Nerede kınayanlar,
Kadının adı yok diye
Gelip gördüler mi gerçek aşkı acaba...
Nusaybin'de...

Mehmet Nuri Yalçın

Nusaybin'de Akşam Oluyor

Nusaybin'de akşam oluyor
Yüregimde ayrılığın buruk acısı
Kızılbaşan ufuktan gölgeler yansır yüzüme
Nusaybin'de akşam oluyor
Yükselirken ezan sesleri Zeynelabidin'den
Semalarda yankılanarak
Rüzgar misali hoşgörü esiyor
Mor Yakup'tan
Nusaybin'de akşam oluyor
Beyaz güllere hasret kalışım
Beyaz güllerin şehrinde
Hüzünlü geçiyor her günüm
Yine özlemindeyim beyaz gülün

Nusaybin'de akşam oluyor...

Mehmet Nuri Yalçın

Nusaybin'e Ağıt

Yıkılmış her tarafı şehrimin
Viraneler sarmış dört bir yanını
Her yanından darbeler almış düşlerim
Mahzun akmakta Çağ-Çağ deresi
Uzaktan ağlamaklı gözler bakmakta sokaklarına
Mahalleler yerle bir
Gerek yok tel örgüye,engele
Derman yok ayaklarımda gidecek
Çocukluğumun kenti düz bir arazi şimdi
Ne civıltıları var çocukların sokak aralarında
Ne eser kalmış "dükkan başından"*
Şimdi her geçen yanı başımdan
Ürkek bakmakta gözlerime,çekingen
Yıpratılmış bütün düşlerimiz geleceğe dair
Oysa ne kadim medeniyetler geçmişti de toprağından
Her biri ayrı destanlar yazmıştı yollarına
Ben de yazmıştım çocukluğumda sokaklarına şiirler

"Kimi zaman serseri dolaşırım bu sokaklarda
Yağmur çiselerken bir yandan
Bir yandan da rüzgar esmekte olur,
Saçlarının kokusunu getirerek
Hayata umutsuz adımlarla yürürken
Nusaybin sokaklarında
Bir an baharın yeşilini arıyor sanki gözlerim
Seni aradığı gibi
Çağ-Çağ'la akıp gittin mi yoksa sende
Bir yele mi kapıldın delicesine
Şimdi hangi semalarda uçmaktasın
Kim bilir şu an kimin kulağına fısıldıyor dilin
İnancın şiirini "**

Gençliğimde sevdalanmıştım beyaz güllerine
Ne güzel kenttin Nusaybinim
Bağrında barındırmıştın asırlar boyu
Mor Yakup'u,Zeynelabidin'i...
Hoşgörü diyarıyken düne kadar
İlham olmuştun hani şairlere eşsiz

"Nusaybin aşktır
Mozaiktir çağlara hitap eden
Bambaşkeyken sıcağı yazları
Kar birbaşka güzelleştirir Gırnavas Höyüğünü kış ortasında
Nusaybin sevdadır
Aşıp gelen çok uzaklardan kervanlarla...
Bir derin soluk almadır nefes nefese kalanlara
Beyazsu'dan tatlı bir su yudumlamadır
Kana kana
Kimi gün sınır hattında bayramlaşmadır ayrı kalınanlarla
Teller ayırsa da
Yürekler bir atıyor bütün insanlıkla
Nusaybin hoşgörüdür

Mor Yakup avlusunda
Çan sesine ezanın karıştığı lahuti bir sevdadır Zeynelabidin'de
Süryani köylerinden şarap içmektir
Midyat'a nazire yaparcasına...
Mardin'i kiskandırmaktır rüzgarıyla
Ezidi olup yortu bayramında
Huşuyla namaz kılmaktır Selman-i Pak'ta..."***

Ne oldu da yapraklar uçuşmakta şimdi hazan bırakarak ardında
Bir damla gözyaşı olup akıyorsun her gün yanağımdan
Baktıkça "Fırat'a,Dicle'ye"****
Ya kaybolan düşlerime ne demeli
Geri kalan sadece boş umutlar mı ardında
Şimdi nasıl büyüyecek çocukların
Her yanı hüznün akıyor Çağ-Çağ'ın dedim ya
Çoktan terk etti buraları güneş ışığı
Yeniden kalkabilecek misin ayağa Nusaybin
Derilecek mi yeniden beyaz güllerin
Yoksa kalacak mısın sen de bir düş gibi mısralarımızda

*:Nusaybin'de Çağ Çağ caddesinin halk arasındaki adı
**:Yürürken Nusaybin Sokaklarında şiirinden
***:Nusaybin Aştır şiirinden
****:Nusaybin'de mahalle isimleri

Mehmet Nuri Yalçın

O (Sav)

Suya kanamak gibi
Sana hasretlik
Çöl sıcaklarında sana doyarken kana kana
Yüzünün serinliğiyle serinlerlerdi
Seni takip eden bulut gibi
Şana dilbeste olmuş gönüller vardı etrafında
Önceden vahşilerdi
Kız çocuklarını canlı gömecek kadar
Ama seni görünce
Karıncı ezemez olmuştu en merhametsizi
Seni soluklamak Sultanım
Bir vaha misali gölgene sığınmak
Ya senin yanında olupta
Seni anlayamayanlara ne demeli
Arkandan çadır çadır gezip
Nurunu üflemekele söndürebileceğini sanan
Sana mecnun diyen
Ebu Lehebler'e ne demeli
Ne büyük bir talihsizlik
Sana düşman olmak
Kin beslemek sana
Kimler kin beslememişti ki sana
Kimler dikenler serpmemişti yollarına
Ama hissedince sevda ikliminin yüceliğini
Ayrılmaz olmuşlardı kapından
Ayrılmaz olmuştu İkrime
Ayrılmaz olmuştu Vahşi
Hilmin bağlamıştı onları kendine
Güven verişine,emin oluşuna
Hayrandı Ebu Cehil bile
Sen Muhamed-ül Emin'din
Neler teklif edilmemişti ki sana
Kralımız ol denilmişti
Davandan cayman için
Onlar bilmiyorlardı Sultanım
Cennetlerden geri döndüğünü
Ümmetin için
Kadın teklif edenler görmüşler miydi hurileri
Senin gibi
Ya zenginlik vaat edenler
Bilmiyorlar mıydı bir hurmayla günlerce oruç tuttuğunu
Kibirleri o kadar büyüktü ki
'Niye O' diyenler vardı
Belkide şeytanın insan suretine bürünmüş haliydi onlar
Meleklerden üste çıkmak varken
Ebubekir gibi
Onlar hayvanlardan aşağı dereceyi tercih etmişlerdi
Seni görmeden sana hayran olanlarda vardı Sultanım
Selman-ı Farisi nereleri dolaşmamıştı sana varmak için
Ya Veysel Karani'ye ne demeli
Hasta annesinden izin alıp kokuna koşmuştu Medine'ye
Ama seferdeydin Medine'ye geldiğinde

Duyunca bu peygamber aşığını
Vasiyet etmiştin ashabına
Bu hırkamı Veysel karani'ye verin diye
Çağlar geçti aradan Sultanım
Ama sana hasret milyonlarca Veysel Karani var
Yeryüzünde
Sana hasret bir Veysel Karani de ben olabilir miyim
Ya Rasulallah
Şefaatinı uman
Bir günahkarda ben olabilir miyim?.....

Mehmet Nuri Yalçın

O An

Birgün etrafına baktığında
Yoksa yanında kimseler
Anla ki düşmüşsündür yalnızlığın pençesine

Kurtulmak için çabalama
Dur biran,düşün sessizce
Anla ne istediğini kendinle başbaşayken

Kafanda bir umut ışığı yandığında
Hemen kalkıp gitme yalancı hayallere
Bir doğrultuda tut yüreğinle beynini
Ve yürü

Rüzgarla savrulan çiçek gibi kırlarda
Savrulma hayata
Duyumsa tüm hislerini delicesine
Bir el uzandığındaysa sana
Anla ki kurtulmayı başardın o anda...

Mehmet Nuri Yalçın

O s.a.v

Suya kanamak gibi
Sana hasretlik
Çöl sıcaklarında sana doyarken kana kana
Yüzünün serinliğiyle serinlerlerdi
Seni takip eden bulut gibi
Şana dilbeste olmuş gönüller vardı etrafında
Önceden vahşilerdi
Kız çocuklarını canlı gömecek kadar
Ama seni görünce
Karıncı ezemez olmuştu en merhametsizi
Seni soluklamak Sultanım
Bir vaha misali gölgene sığınmak
Ya senin yanında olupta
Seni anlayamayanlara ne demeli
Arkandan çadır çadır gezip
Nurunu üflemekele söndürebileceğini sanan
Sana mecnun diyen
Ebu Lehebler'e ne demeli
Ne büyük bir talihsizlik
Sana düşman olmak
Kin beslemek sana
Kimler kin beslememişti ki sana
Kimler dikenler serpmemişti yollarına
Ama hissedince sevda ikliminin yüceliğini
Ayrılmaz olmuşlardı kapından
Ayrılmaz olmuştu İkrime
Ayrılmaz olmuştu Vahşi
Hilmin bağlamıştı onları kendine
Güven verişine,emin oluşuna
Hayrandı Ebu Cehil bile
Sen Muhamed-ül Emin'din
Neler teklif edilmemişti ki sana
Kralımız ol denilmişti
Davandan cayman için
Onlar bilmiyorlardı Sultanım
Cennetlerden geri döndüğünü
Ümmetin için
Kadın teklif edenler görmüşler miydi hurileri
Senin gibi
Ya zenginlik vaat edenler
Bilmiyorlar mıydı bir hurmayla günlerce oruç tuttuğunu
Kibirleri o kadar büyüktü ki
'Niye O' diyenler vardı
Belkide şeytanın insan suretine bürünmüş haliydi onlar
Meleklerden üste çıkmak varken
Ebubekir gibi
Onlar hayvanlardan aşağı dereceyi tercih etmişlerdi
Seni görmeden sana hayran olanlarda vardı Sultanım
Selman-ı Farisi nereleri dolaşmamıştı sana varmak için
Ya Veysel Karani'ye ne demeli
Hasta annesinden izin alıp kokuna koşmuştu Medine'ye
Ama seferdeydin Medine'ye geldiğinde

Duyunca bu peygamber aşığını
Vasiyet etmiştin ashabına
Bu hırkamı Veysel karani'ye verin diye
Çağlar geçti aradan Sultanım
Ama sana hasret milyonlarca Veysel Karani var
Yeryüzünde
Sana hasret bir Veysel Karani de ben olabilir miyim
Ya Rasulallah
Şefaati uman
Bir günahkarda ben olabir miyim?

Mehmet Nuri Yalçın

O Yoksa

Hayat anlamsız gelse de bazen
Yaşamak gerek anlamsızca
Bir kuş civıltısına hasret kalsa da kulaklarım
Bahar varsayıyor her mevsimi gözlerim
Karamsarlık bana göre değil sevgili
Git çok uzaklara
İstemem hiçbir teselli
Dermanda istemez yaram
Bir dua ferahlatır içimi her dem
Yok sığınacak O'ndan başka
O varsa herşey var
O yoksa...
Yok hiçbir mana

Mehmet Nuri Yalçın

Olmaz Görünen Şey

Çaresizliğin en sapa yerindeyim şuan.Kendimi kapana kısılmış kaplan gibi görüyorum.Bir zincir eksik ayaklarımdan.Bir de demir parmaklık gözlerimden.Hayata öyle küstüm ki bu ara,yüreğim daraldıkça daralıyor her saat.Korkuyorum yeni saatlerden,saniyelerden.Zaman öyle bir kavram ki yüreğimde.Düşüncelerim allak bullak oluveriyor çoğu kez.Hayal etmeyi deniyorum geleceği...Koskocaman bir hüsrana karşılıyor beni kapıda.Siniyorum bir köşeye usulca.

Kendime uzak olmayı seçiyorum çaresiz.Kendimden de kaçıyorum nedensiz.

Bir rüzgarın en büyük temennisidir esebilmek uzaklara.Sonra aşmak enginlikleri birbaşına.Ne kadar özgürlük kokuyorsa bir rüzgar,o kadar tezat bir yaşam benim ki.Uykumda gelmiyor ki şu ara.Unutabilsem kendimi azıcık.Atabilsem kendimi rüyaların kollarına derinden.

Hayal herşey biliyorum.Rüzgarlar da yalan söylüyor artık.Kime inansam,kime güvensen ben de bilmiyorum.

Sonra bir ışık beliriyor ufuktan.Ferahlıyor bedenim.Yüzüme bir tebessüm akın ediyor adeta.Tüm olmazlar oluveriyor bir anda.Oysa ne kadarda olmaz görünüyordu herşey.Düşüncelerim bile terketmişken beynimi,biliyordum bir O(c.c.) var bana yakın şahdamarımdan bile...

Mehmet Nuri Yalçın

Oysa Herşey Elimizdeydi Değil Mi

Oysa herşey elimizdeydi değil mi
İstemek yeterdi
Bir tutam söz demeti
Açardı tüm kapıları ardına dek
Hayal değildi sevgili istediğimiz
Azıcık mutluluktan dilendiğimiz yıllardan
İs kaplamamış umut zerresi
Dönüpte bakmadan geriye
Hayata tutunabilmek bir adım boyu
Oysa herşey elimizdeydi değil mi
Yeterdi istemek tüm imkansızları
Bazen ütopyaalar düşlemek herşeye inat
Saatli kulenin altında
Ya da ne bileyim
Belki bir yağmurda yürümek el ele
Kan rengi kabusların ortasında
Hayata gülümsemek
Oysa herşey elimizdeydi değil mi
İstersek yapardık
Kartondan evler yapar gibi bir akşamüstü
Dalga geçerdik belki de
Ne düşlerimizi satardık umut tacirlerine
Ne de vazgeçerdik ıslanmaktan
Esen rüzgarda
Bütün tesellileri bir yana atıp
Ekmek zeytin yerdik üşürken
Çıplak ayaklı çocuklar büyütürdük
Oysa herşey elimizdeydi değil mi
Her zaman yaptığımız gibi
Zamana çelme takardık işleyen saate inat
Balıklara yem atardık iskeleden
Güvercinleri okşardık kanatlarından
Kimi beyaz
Kimi bilmem ne renk
Düş bizim değil mi,kime ne...
Büyütürdük doğan çocuğumuzu hayali
Belki sen anne olurdun
Baba derdi bana da yaramaz
Oysa herşey elimizdeydi değil mi
Mutluluk
Ya da ötesi...

Mehmet Nuri Yalçın

Öylece

Karanlıklar çökse de umudunu yitirme sakın
Silmelisin
Gözlerinden yaşları
Yüreğinden hüznü,kederi

Bir ırmak nasıl akıyorsa
Sende hayata akmalısın öylece
Sevdanı haykırmak delicesine
Tek emelin olmalı bu hayatta

Güneşin doğuşuyla
Yeni bir hayat uyanmalı sende
Yalnızlık ne kadar zorsa da
Aldırma
Bil ki umut hayal kırıklığına değil
Azme dönüşür en sonunda...

Mehmet Nuri Yalçın

Özleyiş

Dinmeyen rüzgarlar var içimde
Fırtınalar eksik olmuyor yüreğimden
Gözlerim umutsuz yollara bakar durur
Belki dönersin diye...

Mehmet Nuri Yalçın

Paylaşabilmek Hayatı

Sevdalıyım her şeye ben
Hayata,doğaya,çevreye
En önemlisi sana ve de
Sana sevdalıyım hayat

Paylaşılmazsa yaşanmaz hayat
Olmazsa yanımda gitarım
Ne ben çekilirim
Ne de hayat...

Mehmet Nuri Yalçın

Pencere Kenarı

Pencere kenarındayım şimdi
Seni düşünüyorum
Yüreğimde sevgin
Gözlerimdeyse hayalin var

Bir hayaldin belkide sen
Belki hiç olmadın benimle
Sevdan masalsıydı
Sende bir peri

Seninle rüyalarda karşılaştık hep
Etrafımızda beyazsı bir sis
Gözlerimizdeyse
Bir kıvılcım ve bir parlaklık vardı

Artık rüyalarda da yoksun
Gözlerine bakamıyor gözlerim
Yağmur yağmaya başladı
Ben penceremi kapattım

Mehmet Nuri Yalçın

Pencerelerden

Pencerelerden seyredalarim ufukları
Gemiler uzaklaşır usulca
Güneş göz kırpar hafiften
Belki bir akşam rüyasından uyanmıştım henüz
insandım
Belki de bir kelebektim rüyasında insan olan
Kimbilir...

Mehmet Nuri Yalçın

Ramazan Hürmetine

Yüreğimde buruk acılar
Ve ben günahkar bir kulum işte
Günahlarım yüzüme aksetmiş
Tövbe istiğfar dudaklarımda
Yaş akmaz oldu gözlerimden
Bari Ramazan hürmetine affet beni ya Rab!
İşte geldi yanıbaşımda duruyor
Almadan canımı ölüm meleği
Tek bir niyazım var Zat-ı Akdes'inden
Güller Sultanı'na kavuştur beni...

Mehmet Nuri Yalçın

Renk, Çocuk ve Düş

İlgıt ılgıt esiyor rüzgar
İnce bir fısıltı söyler kulağıma
Hafif bir dokunuş yanaklarımda
Ellerim boşluklara uzanır
Çaresiz
Bir tebessüm arayışı gözlerimde
Haykırmak isterim engin maviliklere adını
Mavi, yeşil, bembeyaz bütün düşler
Temiz düşlerim var sana dair
Nerdesin eş ruhum...

Mehmet Nuri Yalçın

Rüya

Yok geride kalan hiçbir kırıntı
Tekdüzelik sarmış dört bir yanı
Bir bakıyorum uçmaktayım semalarda
Bir diğer gün hülyalar düşlemekte gözlerim
Ellerinden alınıp bir çocuğun
Kenara koyulan oyuncak gibiyim
Ne feryadım duyulmakta
Ne bir ses var yalancı maviliklerde
Kimi kez uçurumlardan düşmekteyim canhıraş
Tutunup rüzgarlara kaçmak istiyorum en yeşiline ormanların
Bazen gözlerimi gezdirip hayal dünyasında
Şirinleri görmek isteyen bir çocuk oluyorum
Sonrasında çıkıyor içimdeki tüm gerçeklikler
Baktıkça aynadaki yüzüme
Günaydın diyorum yepyeni bir rüyaya...

Mehmet Nuri Yalçın

Rüzgar

Her sabah usulca esen
Uzaktan uzağa
Neler getiriyorsun kim bilir nerelerden
Belki bir umut kıvılcımı taşıdığın bağrında
Belki bir sevda iklimi susamışlara

Mehmet Nuri Yalçın

Sadece Düşün Çocuk

Sadece düşün çocuk
Bizim gibi nasıl olmazsın onu düşün
Hayal kırıklıklarını nasıl alt ederim onu düşün
Biliyorum
Gün gelecek sende kapılacaksın bir deli rüzgara
Belki bir ağaçtan düşer gibi düşeceksin yapraklar gibi
Belki kan çizilecek gözlerine adım adım
Kurtulurum sanma hayattan
Kim kurtuldu ki yıldızlara gönül vermekten
Ay ışığına kimler takılıp kaldı
Hiç düşündün mü
Öyle ellerini boşuna saklama çocuk
Onlarda nasibini alacak derin acılardan
Melankolik bir mavi düşleyeceksin belki de
Renkler tat vermeyecek gözlerine
Düşün ve kaçmaya bak hayattan anlamsızca
Kaçamayacaksın biliyorum
Ama yine de değer buna değil mi
Uğraş vermek herşeye rağmen
Bazen fırtınalar serpiştirecek güneşe inat
Aydınlık arayacaksın köşe bucak
Bomboş hayaller dolduracak dört bir yanını
...mahzenlerde arayacaksın kendini
Bulmak adına
Yok hiçbir ümit ışığı diyeceksin kimi kez
Yalpalayarak yürüyeceksin yorgun halinle
Oysa bu değildi atım diyeceksin
Sadece düşün çocuk
Düşün ki yapraklar uçusun sonsuz ummanlara
Yıkık gemiler seyir alsın engin maviliklerde
Bir martı gagası düşle
Bembeyaz
Sonra karakalem resimler çiz gökyüzüne
Ağlayan bir anne tasvir et
Ola ki merhamet kokar saçları
Dalgalara eşlik eder
Lahuti...

Sadece düşün çocuk...

Mehmet Nuri Yalçın

Sandal

Ben bir sandalım sürüklenirim
Dalgalarla boğuşurum denizde
Kimi zaman galip gelirim
Kimi zamansa yenilgi denen duyguyu tadarım

Balıklar dostumdur benim
Onlarla dertleşirim
Bülbülün gülle konuştuğu gibi
Bende balıklarla konuşurum

Bazen limanda tek başıma kalır
Bazen mavi bir yolculuğu çıkarım
Denizdir tek varlığım
Deniz olmazsa varlığımın ne anlamı kalır...

Mehmet Nuri Yalçın

Sebep Gerek Vuslata

Sebep gerek vuslata
Özlemler dinmez bazen
Benim vuslatım sensin
Özlemlerim hep sana...

Mehmet Nuri Yalçın

Sen Kokuyor Bu Şehir

Hani şiir kokar ya bazen kadınlar
Duyarsın
Sonra şiir yazasın gelir
Şiir kokana
Aslında sen kokuyor her taraf
Bu şehir
Bu sokak
Sonra yalnızlığım hani sevgili
O bile sen kokuyorsun bana her dem
Çiseleyişinde yağmurun sen düşüyorsun gönlüme
İslandığında yanağım
Sen öpüyorsun derinden...

Mehmet Nuri Yalçın

Sen.... Diye

Saatlerin en durgun zamanı şimdi
Yeşillikler rengini alır gözlerinin
Sahilde martılar mırıldanır ismini
Dalgalar eşlik eder çarparak kayalara
Memnun bütün varlıklar sen varsın diye

Ellerin beyaz mı pamuk misali bulutlar gibi
Nergislerin kokusuna benzer saçlarının kokusu
Sessiz akan ırmak gibisin
Saklanır gibi bütün güzelliğin doğadan
Kuşlar adını söylüyor sen varsın diye

Virane,yangın yeri geçtiğin yollar
Eser rüzgarın,yapraklar düşer
İsmi sayıklar öksüz çocuklar
Soğuğa direnen minik elleri
Üşümez inadına sen varsın diye

Ayrılıklar hep böyle hüznü olur
Düşler kelepçeli,harabe gönül
Pencereler kapalı,perdeler örtük
Ama aydınlık her yer
Aydınlık dünyam sen varsın diye

Limanlar bomboş,sakin rıhtımlar
Martıların kanadı kırık,semalar yasta
Dalyanlar biçare ,oltalar kırık
Yıkık dökük tüm tekneler, dalgalar hırçın
Doğa ölüyor sevgili sen yoksun diye

Mehmet Nuri Yalçın

Seninle Ya da Sensiz

Gözlerim uzaklara dalıyor sensiz
Yine senden uzak,senden habersiz
Buradayım ama kimsesiz
Seni görmek isteyen gözlerim sahipsiz

Sevdanın esiri olmuşum kendimden habersiz
Seninle olmak istiyorum ama yalnız
Bildiğin aynı Nuri'yim aynı kadersiz
Seviyorum seni seninle ya da sensiz...

Mehmet Nuri Yalçın

Sensizliğin Adıdır Çaresizliğim

Bilsen
Ortak olurdun özlemlerime
Gözlerimdeki çiğ misali
Yağmurlar kıskanır gözyaşlarımı
Sen her düştüğünde aklıma
Bilsen
Güller derdiğimi yüreğine
Yeni açmış çiçekler getirir rüzgarlar
Sen koklayasın diye
Sensizliğin adıdır çaresizliğim
Yüzleşebilmek korkularımla
Seni kaybetmek
Bir nisan sabahında
Park oturaklarında bırakmak hayalini
Her yağmur yağdığında
Delice haykırışlarımız çınlar kulağımda
Bir pide, birkaç zeytin yetmişti mutlu olmamıza
Islanmış elbiselerinle sarılman
Birbaşka ısıtmıştı Mersin'de kış ortasında
Bilsen
Mayi düşlü çocuklar gibi kurduğum düşleri
Yağmurlarda seni aradığımı
Dibinde oturduğumuz çamlara sorduğumu
Her akşam
Bilsen
Severdin be sevgili! ...

Mehmet Nuri Yalçın

Sensizlikte Ayrılık İçimde Büyür

Ve sen yine yoksun yar
Gözlerim yollarda ağlar
Ve sen yine yoksun yar
Ayrılık içimde büyür

Hatırlar mısın
Hatırlar mısın beraber yürüyüşlerimizi
Gölüşünü güneşe inat
Yıldızlara inat parlayışını
Sevdanı haykırmamı dağlara
Sevdamı haykırmamı dağlara

Ve sen yine yoksun yar
Gözlerim yollarda ağlar
Ve sen yine toksun yar
Ayrılık içimde büyür

Hatırlar mısın
Hatırlar mısın ışıklara yürüyüşlerimizi
Yakamozlara inat
Koşmayı sevdaya delicesine
Sensizliğe ağlayışımı sensiz
Ve sensizliğin doğuşunu yüreğime
Nuh Tufanı'na inat
Yüreğimin boranlarını

Ve sen yine yoksun yar
Gözlerim yollarda ağlar
Ve sen yine yoksun yar
Ayrılık içimde büyür

Mehmet Nuri Yalçın

Serenad

Gökyüzü bambaşka bugün,
Sonbaharı ömrümün.
Yaprakları da dökülüyor bir bir
Kurumuş dalları ruhumun.

İnanmıyorum,böyle değildim ben,
Yollarda koşardım içim sevinçli,şen,
Beyazlaşacak mıydı saçlarım aynalar?
Güllerim solmuş,yollar hep diken.

Çaresizlik sarmış dört bir yanıma,
İnanmaz gülerdim,kalpde ağlar mı?
Saatler durmuş,geçmiyor zaman,
Hayal desem değil,yoksa rüya mı?

Güneşim doğmaz,sönük lambalar,
Karanlık her yer,bir çocuk ağlar,
Korkarım bakmaya,camlar buğulu,
Dışarısı soğuk,gönlümde kar var.

Vuslat ne zaman bitecek,biter mi dersin?
Yıldızlarda küstü bana,nerelerdesin?
Ayaklarım sendeler,düşerde belki
Hazan bitmez oldu,bahar nerdesin?

Kapkara bulutlar sardı çevremi,
Gelmeyeceksin,biliyorum.....sende mi?
Hala bir umut var,gözlerim yolda,
Ellerim boşlukta dolanır,bitir özlemi.

Mehmet Nuri Yalçın

Sessiz Senfoni

Bir fısıltı kulaklarımda
Rüzgar konuşur
Ben dinlerim
Inceden inceye uzayan bir kuş sürüsü
Kanatlarıyla eşlik eder
Sessiz senfoniye...

İçten içe ağlarım...

Mehmet Nuri Yalçın

Sessiz, İçten, Lahuti Aşk

Ne yazacağımı unutturdu gözlerin...
Bakınca derin derin
Unutasım var herşeyi
Bırakarak bir kenara
Sessiz akan ırmak gibisin
sakin,içten,lahuti...aşk
Diyesim geliyor bakarak gözlerine
Nerden geldin gerçekten...
Nerden düştü aklıma gözlerin
Belki kayıp bir yusufçuk kelebeği ürkek bakışların
Kıvılcım saçan bir ateşböceği belki de
Nedensiz
Sessiz,içten,lahuti...aşk
Ya da ne bileyim işte
Sen kısaca belki de

Mehmet Nuri Yalçın

Sessizlik

Ben senin gözlerinde kaybettim herşeyi
İnce gülüşünde
Tebessüm edişin alıp götürür beni en uzak ülkelere
Hala bana çok mu seviyorsun beni diyorsun ya
Çok kelimesi yitirdi anlamını bende
Hafif kalır sanırım
Her dinlediğim şarkıda sen varsan eğer
Ne anlama geliyor sen söyle
Hala çok mu seviyorsun beni diyorsun ya bana
Artık yorumsuz bırakmam lazım sanırım
Tek bir şey cevap olur bu soruna
Sessizlik...

Mehmet Nuri Yalçın

Sevmek

Sevmek derin bir suskunluğu paylaşmaktır
Bazen kendinden geçmek delicesine
Bazen hiç yeri değilken saçmalayabilmektir
Kendin olabilmek kısacası
Haykırabilmek yüreğinden geçenleri
Akıl başka birşey söylediğinde
Tersini yapabilmektir
Düşündüğün birçok şeyi
Gömebilmek yüreğinin en kuytusuna
Sonra hep ertelemek başka yarınlara
Günü geldiğinde
Ve kaybettiğinde bazı şeyleri
Birbaşına maziye sığınmaktır..

Mehmet Nuri Yalçın

Sıralı İkilişiyiz Aşkın

Sıralı ikilişiyiz aşkın
Fonksiyonumuzda uyuşuyor korkma
Bağıntılarımız bile simetrik
Benim limitim sonsuza gider
Denkleminin sabit sayısı benim
Çözüm kümen (N,U,R,İ)
Yalnız bu aralık sağlıyor seni
Diğerleri için boş kümesin
İntegralini bulurken aşkımızın
Türevini de almayı unutma sakın
Senin pi değerini ben bilirim ancak
Unutma
Birim çemberimin merkezinde sen varsın
Sen benim sabit katsayılı matematik aşkımsın...

Mehmet Nuri Yalçın

Sızı

Tuhaf bir duygu yoğunluğu
İçerimde
Gözlerim boşlukta dolandır
Avare
İnce bir sızı iner
Bedenime
Soluksuz kalırım
Gözlerim buğulanır
Aniden
Ufukları gözlemekteyim oysa
Ardıç ağaçlarını düşlerim
Zamansız
Yüreğim
Kırılgan bir ardıç dalı
Bu ara
Hüzünlü bir nakarat dolandır
Dilime
Gidemem
Ağlarım...

Mehmet Nuri Yalçın

Soğukça

Şiirler soğukça olur bazen
Buz tutan yüreğimin ifadesidir belki de
Kor ateşlere inat
Soğuk kalmalı yüreğimdeki duygular
Çünkü
Gülü sevdim dikene inat
Aydınlık olmadan yazdım
Zifiri karanlıklarda
Belki de soğuğu sevdim
Sıcağa inat...

Mehmet Nuri Yalçın

Son Demlerde

Son demlerde yaşamalı hayatı
Ucundan ucundan tutarak
Değmiyor takmaya boş kalabalıklar
Değmiyor nefes alıp veren yok kişilikler

Son demlerde yaşamalı hayatı
Ucundan ucundan tutarak
Bir boşvermişlik takınmalı en aristokratından
Hani üstten görmeli kimince
Değmiyor takmaya kimisi
Değmiyor nefes alıp veren zul kişilikler

Son demlerde yaşamalı hayatı
Ucundan ucundan tutarak
Bakan gurur sansa da sendekini
Kendine dönmedir aslında tepeden bakışın
Değmiyor takmaya hiçbirisi
Değmiyor nefes alıp veren alt kişilikler

Son demlerde yaşamalı hayatı
Ucundan ucundan tutarak
Mütevazilik çok gerilerde bir antika sanat
Alttan alttan almakta nedir hani, yeter
Değmiyor takmaya çoğusu
Değmiyor nefes alıp veren dip kişilikler

Son demlerde yaşamalı hayatı
Ucundan ucundan tutarak
Kan revan içinde en aydınımız
Şairler ölünce meşhur olurmuş
Değmiyor takmaya kof kalabalıklar
Değmiyor nefes alıp veren bön kişilikler

Son demlerde yaşamalı hayatı
Ucundan ucundan tutarak
Ceketsiz öldü Orhan Veli
Cahit Sıtkı kırk altısında, yarısı derken yaş otuz beşe
Değmiyor takmaya salt çoğunluklar
Değmiyor nefes alıp veren aydın kişilikler

Son demlerde yaşamalı hayatı
Ucundan ucundan tutarak
Değmiyor takmaya boş kalabalıklar
Değmiyor nefes alıp veren yok kişilikler

Mehmet Nuri Yalçın

Sonra Gölüşün Geldi Aklıma

Sonra gülüşün geldi aklıma
Bir de hafiften bakışın
O an yüzüme değilde hani
Kalbime dokundu rüzgarın
Açtım sonuna kadar kapılarını yüreğimin
Usuldan bir sesle seslendi yüreğim sana
Hoş geldin evine...

Mehmet Nuri Yalçın

Sönük Işık

Sevdan soluk bir maviye benzer
Ellerinde bir gülün haykırışı
Vurduymduymaz yüreğine aşığım,biçare
Dağınık saçların savrulur rüzgarda
Ah! ..Güneş bugün sönük

Işığından mı yoksa?

Mehmet Nuri Yalçın

Sumi

Dalgaların hırçınlığını gördüğüm derinliklerinde
Bir martının simit kapışını izlediğim
Bazen bir tebessümüne hasret kaldığım
Alıp götüren beni çok uzaklara
Gözlerindi

İlk tutuşumda bırakmamaya söz verdiğim
Sevgi yayan her hücreme
Her karışı ayrı bir dizeye ilham
Çıktığında her elimden öksüz bir çocuk gibi kalakaldığım
Ellerindi

Her kokladığımda beni benden alan
Hayran hayran baktığım rengine
Ellerimden süzülüşümü izlediğim
Rüzgarları kışkıandıran dalgalandığında
Sağlarındı

Yanıma her gelişinde nefes aldığım
Sussuzluğuma bir vaha yaz güneşinde
Damla damla birikirken içirimde hasretin
Ava Spi'den koparcasına ferahlatan beni
Serinliğindi

Huzura hasret kadığım her saniyemde
Bakıp gözlerime tebessümünle
Durup düşünürken yanıbaşımda
Kopan fırtınalara inat beni rahatlatan
Sessizliğindi

Ezgisine eşlik ettiğim her nakaratında
Bir şiir, bir şarkı, bir şule ateş
Uzatsam elimi tutarım dediğim
Bir kuş ürkekliğiyle sıcaklık yayan
Yüreğindi...

*Ava Spi: Beyaz Su(Nusaybin'de)

Mehmet Nuri Yalçın

Sumi'ye 1

Ben senin gözlerini sevdim
İlık ılık baktığında
Yüregine adım attım her bakışında
Sen benim kabul olmuş duamsın
Her saniyemde
Ben seni tarifsiz sevdim Sumi...

Mehmet Nuri Yalçın

Sumi'ye 2

Şana gül vermek abes mi bilmem
Üşür mü yüreğin bensiz
Maviliklere akıp gider mi
Ellerinden tutsam,derinden
Yalnız sana versem kalbimi
Yitirmeden hiçbir vakit
En derininden öpsem yüreğini

Mehmet Nuri Yalçın

Sus Pus

Yarınsız günler yaşıyor ömrüm
Dudaklarım sus pus
Karanlık delhizlerde arıyorum geleceği
Yok hiçbir iz geçmişimden
Rüyanın sırlı izine sığınsamda bazen
Yağınca bir yağmur
Akıp gidiyor aynı anda
Bende akıyorum öylece
Geride kalansa
Koca bir buhran gözlerimde
Bir boran
Süpürür düşlerimi derinden
Kuru dallar kalır geride
Birde ben
Aynı yalnızlığım

Mehmet Nuri Yalçın

Susmak

Belki de sadece susmaktır aşk
Kelimeler düğümlendiğinde boğazına
Yutkunmaya muhtaç kalmaktır
Bir damla su
Bir nefes hava...
İçine çekmek sonra tüm berraklığıyla hayatı
Susmak en derininden sonra
Zifiri karanlıklarda kaldığında yalnız
Haykırmak boşluğa
Tekrar tekrar...
İnat etmek tüm olumsuzluklara
En olmayacak yerde
Çarpıp gitmek kapıyı
Hüzünlenmek ve pişmanlığınla kalakalmak sonra
Tüm hücrelerinle onu duyumsamak
Hissettiğin çaresizliği
Gömmek dudak ardına yeniden
Susmak
Bir aşk derinliğinde...

Mehmet Nuri Yalçın

Şaheste

Sümeyyeme...

Saatler durdu seni ilk gördüğümde
Ümitler yeşerdi gönlümün ta içerisinde
Mırıldandığım şarkının ezgisi oldun
Elimde gitar,dilimde ismin
Yar dedim basmaz oldu bam teli
Yar dedim güftesi oldun şiirimin
Eninde sonunda buna aşk derler Sümeyyem

Sakladığım içeimde en değerlimsin
Üflediğim neyimde tatlı ezgimsin
Madem ki yüreğin yüreğime eş
Ebruli nakışlar işle gönlüme
Yakamozlar eşliğinde şiirler oku
Yakamoz gibi ansızın gitme
Efsunu gönlümün sensin Sümeyyem

Sakin bir ırmak akmakta ellerinin değdiği yerde
Üryan geceler uzayıp gitmekte gözlerinde
Masalımın prensesi sen misin yoksa
Etrafında uçuşmakta beyaz kelekler
Yollar uzadıkça yakınlaşır kelimelerim sana
Yollar uzadıkça sen olur şiirlerim
Eskiler buna aşk derler Sümeyyem

Sandallar yüzerken engin maviliklerde
Ürkek ürkek kıskanır gözlerinin kahvesini
Minik minik parlarken su damlası gibi
Endişe dolmaşın hiçbir vakit içine
Yağmurlar yağdırsın dua niyetine ellerin
Yağmurlar aksın güzel saçlarından
Ellerinden içtiğim suyum sensin Sümeyyem

Şevda kelimesi sende anlam bulmakta
Üşüyen ellerimin sıcaklığısın
Matemlerim son buldu,hep sevincimsin
Eserken rüzgarlar serinliğinde
Yeni yeni uçuşmakta Yusufçuklar
Yeni yeni sayıklamakta adını
Emsali kalbim sensin Sümeyyem

Şa'dası oldun hoş bir ezgi gibi kulaklarımda
Ümidi gönlümün,dudaklarımda
Mısralarıma ilham olan kadınsın
Evim,barkımsın hep yanıbaşımda
Yok üzüntüm,kederim senle olunca
Yok karlar gibi erimek yaz sıcağında
Esintin eser,rüzgarım sensin Sümeyyem

Şana yazdıklarım yeter mi bilmem
Üstünkörü bir duygu değil hislerim

Mardin gibi sevdim birtanem seni
Ezidi,Süryani belki Müslüman
Yakarışlarıma şahit hep birden inan
Yakarışlarım,duam inan hep sensin
En büyük duam ,cennet eşimsin
Sümeyyem...

Mehmet Nuri Yalçın

Şair Olurum Yokluğuna

Gidersin,
Sen şiir
Ben şair olurum yokluğuna
Giderim
Ben şiir okurum yalnızlığıma

Mehmet Nuri Yalçın

Şiir

Ayrılamam şiiirden
Ben şiiirsiz yapamam
Kopamam sevgilimden
Koparsam yaşayamam

Okşamazsa ruhumu
Hafif esen bir rüzgar
Neylerim ben dünyayı
Bir şiir var bana yar

Ekmeksiz kalsam da ben
Suyum şiirdir benim
Kansam onun ruhuna
Başka birşey istemem

Mehmet Nuri Yalçın

Şule Gibi

Emin olana kadar susmayı tercih ediyorum
Ne olduğuna karar verene kadar susmak
Sana karşı olan sevgi,muhabbet mi
Daha ötede bişey mi
Anlamak istiyorum alelacele
Gözlerindeki çiğ misali parlayan ışığı
Neden özlediğimi her sabah
Sesini duymayı uykudan uyanır uyanmaz
Düşüncelerime hakim olmak istiyorum
Nafile
Muallak her şey
Sisli bir aynaya bakar gibiyim derinlerde
Oysa tertemiz düşler devşirmekteydi yüreğim sana
Nice sevgiler büyötmekteydi
Her son gibi demeyeyim ama
Birçok sonlar gibi olduk desene
Neden bütün yaşanmışlar hüznölü böyle
Neden niçinler bitmiyor böyle
Artık bir tebessüm bekliyorum hayat
Ufacık bir mırıldanış hani
Uslcacık gelen çok uzaklardan
Yeni bir fısıldama gibi ince
Kulağımda duymalıyım sessizce
Hissetmeliyim nadide serinliğini
Lütfen yakma sende bütün hayallerimi
Yakma engin bakışlı çocuklar gibi düşlediğimi
Yakma
Bir Şule gibi...

Mehmet Nuri Yalçın

Şükür (ilon'a)

Uyanmak bir sabah ansızın
Elinde yeni umutlarla
Yüzünde yeni yetme bir çocuk edası
Güneşe gülümsemek kaçamak bakışlarla
Uzun uzun çekmek nefesi içine
Alabildiğine derin solumak hayatı
Çizmek karakalem bir resmi kalemsiz
Çiçeklerden demetler yerleştirmek gökyüzüne
Yanına bir anne şefkati ilıştırmek inceden
Büyütmek üzerine titrercesine
Su vermek elinle bir serçeye
Tutup patilerinden nedensiz okşamak bir köpeği
Sabahın seherinde mahur gözlerle bakmak güneşe
Hoş geldin sabahıma yeniden diyebilmek
Dertleşmek bir çiy tanesiyle
Hissetmek serinliğini sonra yüzünde sabah melteminin
El sallayabilmek göçmen kuşlara
Tutunup en sondaki kuşun kanadına gidebilmek uzaklara
Yüksekten bakmak sevinçlere,acılara
Durup düşünmek hayatın anlamını
Şükretmek sahip olduklarına
Bakarken gözlerine sevdiklerinin
Annenin hayır duasıyla yola çıkmak her daim
Daha bir sıkı sarılmak eşine
Daha bir içten öpmek kızını
Tekrar şükretmek sahip olduklarına
Rabbim!
Şükürler olsun sana...

Mehmet Nuri Yalçın

Tariffin

Yok bende artık sana doğru kelimeler
Uzun cümleler
Tarifine nokta koydum
Tükendi bütün virgüller
Bambaşka bir anlam ararken sende
Sade
Düşündüklerimle kalakaldım
Avare
Ne olur bitsin artık
İstemiyorum gelme rüyalarım...

Mehmet Nuri Yalçın

Tarih Mabedi

Yolların konuşur tarihle
Her adım ayrı bir dünyaya davet sende Mardin
Taşlar dile gelmiş sanki bağrında
İnanç desen,yok yok
Bir mabedsin koynunda Mezopotamya'nın
Apayrı bir dünya...

Mehmet Nuri Yalçın

Tebessüm Etmişti Durmuştu Zaman

Yazamam dese de bazen
Kelimeler dökülüverir ağızdan
Cümleler soluksuz uzar gider
Manasız gelir kimisi
Kimisi anlam katar yaşanacaklara

İçimden okumayı seviyorum
Yaşamayı dizeleri
Ben harfleri dizelere dökemiyorum derken
Söylemişti oysa heceleri birer birer
Ya da farkındaydı belki de
Bir harf bazen bir kelime demekti

Buna ne diyeyim dese de ilham kaynağı
Demmişti diyeceğini
Anlam kazanmaktaydı düşünce
Tebessüm etmişti
Durmuştu zaman...

Mehmet Nuri Yalçın

Tebessümünü Bırakmak Nusaybin Sabahında

Şimdi bütün şarkılar seni anlatıyor bana
Bütün şiirlerde senin adın var
Her ezgi ince nağmeler bırakır yüreğime
İnce bir sızı olur
Damlar gözlerimden
Düşündükçe kaplıyor her tarafı nedensiz bir acı
Olmaman yanımda
Ebediyen
Tebessümünü bırakmak soğuk bir Nusaybin sabahında...

Mehmet Nuri Yalçın

Tefekkür

“Yaradılanı sevebilseydik
Yaradan’dan ötürü”
Ne savaş kalırdı bu dünyada
Ne de sömürü
Oysa biz hep ezmeyi seçtik
İnsan olarak
Bilemedik bir türlü
Bilemedik
Sevgi nedir
Ne anlatıyor daldaki serçe
Koyun,inek,keçi
Neden veriyor tüm emeğini
Karşılıksız
Hiç düşündük mü
Bir ev sütunsuz olamazken
Nasıl duruyor gökyüzü
Direksiz
Şimdi tefekkür et ey nefsim
Uyanma vakti gelmedi mi rüyadan
Bilmez mi Rabbim
Bilir elbette
O zaman haykır sen de dünyaya
Necip Fazıl diliyle
“Beni bir ben bilirim birde Yaradan
Bana bir ben lazım,bir de anlayan”

Mehmet Nuri Yalçın

Tefekküri

Tefekküri zamanlar lazım beşere
Kâinatın dile geldiği .
Bulutlardan süzülen damlaların eşlik ettiği

Tefekküri zamanlar lazım beşere
Esen rüzgarın lahuṭi nağmeler dizdiği
Zerratin kesinleştiği dillerde

Mehmet Nuri Yalçın

Temenni

Sadece düşündüklerimle kalakalıyorum
Yok hiçbir tutacak dalım
Bir sen vardın hani rüyalarımda
Umut umut
Bir de ellerimde şiirler
Biriktirdiğim
Çıkmasın yollar çıkmazlara
Yok mu hiçbir önemi damlayan gözyaşlarının
Masum çocuğun
Olmalı
Ve de ıslatmalı bedenlerimizi hepimizin
Ki o zaman çıkarız aydınlığa belki de
Masum muyuz
Sanmam
Var mısınız
İlk taşı en günahsız olan atsın...

Mehmet Nuri Yalçın

Tesadüf

Yaşamak ayrı bir dert
Gülmek ise tesadüf
Ve yalnızlığın kor bir ateş yüreğimde
Ağlamak çare değil
Biliyorum
Umudum kalacak yarınlara bil sevgili
Sen olmasan da
Yakamozları özlemek varmış
 dil'de ya da Cizre'de
Buğday sarısı yaşıma inat
Ve Mardin gecelerinde saçına yıldız takmak
Derinliğince
Otl  peynir ve ekmeğin yanında içilen çay kadar olmasa da
Seviyorum seni i te
Her Şeye inat
Yaşamak ayrı bir dert olsa da
Hasretliğinde
Mavi elbiseli hayalin var d  lerimde
Patosun buğdaya hasretliği gibi sana hasretliğim
 dil'e uğramasan da Cizre'ye gel bari sevgili
Kırmızı Medrese'yi gezelim seninle
Cizre surlarında çay içelim Dicle'ye karşı
Ve Mem u Zin kiskansın a kımızı
Siyah peçeli kad nlar  duyur Cudi Dağı'ndan
Yürürken Mezopotamya Ovası'nda
Esen rüzgarı dinle bensiz
Hani
Tozlu yollarda y r m  t k seninle
Ve  iselenen yağmura anlatmı tık mecalimizi
Şimdi yağmurlar yağmıyor sensiz
Ve rüzgarlar esmiyor yokluğunda
Yani anlayacağın sevgili
Yoksan eğer
Yaşamak ayrı bir dert
Gülmek ise tesadüf...

Mehmet Nuri Yalçın

Tezat

Kimi gün olur oturur ağlarım
Kimi gün yağmurlar coşar gözlerim yerine
Ya kuruyan ırmaklar da ne böyle
Neden herşey muamma...

Mehmet Nuri Yalçın

Tirozi Yemek Özen'de

Kamışların gölgesinde serinlemek vardı şimdi
Ucu sivri kamışlarla adını yazmak
Çamurlu Özen yollarına
Elektrik lambaları olmasa da Özen sokaklarında
Gaz lambasını özlemek vardı
Haraptuyan diyorlardı ya
Dutların diyarına
Dut ağaçlarına tırmanmak vardı bir çocuk kemeriyle
Ve tezek kokusuyla dolu yollarda gezinmek
Su içmek
Köy meydanındaki eski çeşmeden
Cuma hutbesinden sonra
Ziyaret etmek köy mezarlığını
Selam vermek eşe dosta, ehli ahrete
Yaşlı gözlerle, dualar arasında
Düşünmek sonra babamı, abimi...
Taş duvarlara tırmanan asma ağaçlarından
Salkım salkım üzüm koparmak bir akşamüstü
Top oynamak eskisi gibi
Lastik ayakkabılı köy çocuklarıyla
Tirozi yemek aşağı tarladan
Seyredalmak genç kızlarını köyümün
Ah!...birde govend tutmak yok mu
Ellerimde ellerin
Senin üzerinde xıftan, bende şal şapık

Özen gecelerinde yıldızlara dalmak
Gözlerine dalar gibi
Ve dokuz tane yıldız saymak
Dilek tutabilmem için
Leyla ve Mecnun'un kavuşmasını beklemek
Gökyüzünde
Galonlarla su taşıyan kızlara selam vermek
Mala Merze Kuyusu'nda
Tandır ekmeğinin tadına varmak
İsli dumana inat
Katık yemek tandır başında
Koyun sürüsüne arpayla karışık saman vermek
Karlı bir Özen gününde
Saman oluklarında
Toprak kokusunu duymak yağmur çiselerken
Taht uykusunun güzelliğini yaşamak toprak damlarda
Buğday dolu çuvalları taşımak
Yeni yetme taylarla
Berkahnik yapıp taş atmak karşı bayıra
Taklacı güvercinleri uçurmak semaya
Ah!...yeniden dönebilsem o günlere
Dönebilsem çocukluğuma...

Mala Merze:Merze Ailesi

Tirozi:Acur
Berkahnik: Bir tür sapan
Galon: Bidon
Govend: Halay
Xıftan: Yerel kadın giysisi
Şal Şapık: Yerel erkek giysisi

Mehmet Nuri Yalçın

Ucundan Tutmak Hayatın

Bazen ucundan tutmak gerek hayatın
Bazen kısa ve öz olmak gerek
Yeri geldiğinde sade
Bazen alaya almak hayatı
Yeterince sevmek mesela
Abartmadan
Gözlerle de anlatabilmek birçok şeyi
Ya da birtek kelimeyle...

Mehmet Nuri Yalçın

Uçmadın ki Yalnızlığa

Düşlerin ağlayışına şahit oldun mu hiç
Yürürken yalnızlığa doğru
Elerinde çalınmış hayallerle
Bir başına
Saklı umutların peşinden
Koştun mu delicesine
İzledin mi hiç güneşin batışını
Arka cebine koyar gibi
Güneşi
Sakladın mı kimseden
Saklayamazsın
Çünkü yalnızlığa koşmadın benim gibi
Bensizliği yaşamadın bensiz
Gözbebeklerin titremedi
Bir sevgi kıvılcımıyla
Sen hiç uçmadın ki yalnızlığa
Kanat çırpışlarını duymadın bir kuşun,
Sessizliğin içinde sensizliği yaşarken...

Mehmet Nuri Yalçın

Umuda Dair

Anılar doluşunca kafana
Hayata bir başka sarıl o an
Matem tutmaktansa her gün,her saat
Elinden bırakma hiçbir zaman
Tek silahın olan sevgini...

Mehmet Nuri Yalçın

Umuda Ezgidir Yaşam

Umuda bir ezgidir yaşam
Bembeyaz bir kağıttır
Çizik değmemiş
Yaprak hışırtısıdır rüzgarsız olan
Gökyüzünde bir yıldızdır karanlık gecede

Bir çığlık duyarsın ya bazen,
Kulağında çınlar sesi
Ağaçtan düşen yaprak misali
Bir boşlukta hissedersin kendini
Bir müzik sesine kapılıverirsin aniden
Mozart ya da Beethoven'den
Bir ezgi çalar piyanon
Do sesiyle başlayan
Parmaklarının ucunda yankılanan
Umuda gönderdiğin ezgidir yaşam

Mehmet Nuri Yalçın

Umuda Yazdım

Ve umudu ekim yüreklere
Tohum versin diye
Anladım ki yeşerdi yüreklerde umudum
Gözlerde çig misali
Suya kanıyor filizlerim
Duyuyor musun sevgili
Umuda yazdım ve seni yüreğime

Ve umudu ekim yüreklere
Tohum versin diye
Tebessümü gördüm simalarında
Anladım ki
Tomurcuk verdi tohumlarım...

Mehmet Nuri Yalçın

Umuda Yürümektir Azim

Yaktığında ateş vücudunu
Delicesine
Fark etmezsin sıcaklığını
Sendeki deli yangının
Tek bir şey söndürebilir ancak ateşini
Kor alevler içindeyken

Yürüdüğün yol bittiğinde
Şaşırırverirsin biran için
Durup düşündüğün vakit
Aklına gelir hayatın
O an kendini deli bir rüzgar
Karaya savrulan bir dalga sanırsın
Sırtını dönüp denize
Ayrıldığında yavaş yavaş
Anlarsın ki
Umuda yürümektir azim...

Mehmet Nuri Yalçın

Umut

Işığım söndü karanlık yollar
Şarkılar yalan oldu mısralar hüzn
İlgıt ılgıt esen rüzgar dinmiyor
Kendimi unuttum çocukluğumda

Fırtınalar başladı dinmesi hayal
Uykularım bölünür muradım yalan
Akarım Çağ Çağ'la,Dicle özlemim
Umudum bitmez asla biter mi umut...

Mehmet Nuri Yalçın

Umut mu? O Hep Aynı Yerde

Bazen karanlık bulutlar sarar her tarafını
Yok dersin ya hani hiçbir çıkış
Öylece kalakalır herşey ortada
Gölgende terkeder seni yalnızlıklara
Yarım kalır yudumladığın çay
Martılar terkeder mavilikleri
Bir eski tekne kalır ötede,köhne
Bir de hayallerin,çok gerilerde

.
.
.
.

Umut mu...
O hep aynı yerde...

Mehmet Nuri Yalçın

Uyuyuşuna Hayran Olduğum

Uyuyuşuna hayran olduğum
Uyku sende güzel
Kapanınca gözlerin
Kirpiklerin selam eder gözlerime derinden
Düşler sende güzel...

Mehmet Nuri Yalçın

Uzak Değil Mesafeler

Uzak mesafeler yakındır gönöl isterse
Dert değil çekmek uzak yolları
Göz açar kapatır
Bir bakmışsın ordasın
Sonra hüüzün kaplar gözleri
Nemlenir damla damla
Tarifi olmaz özlemin, buğulu gözler manidar
Anlamalı kılar hasreti
Hani bazen bir rüzgar fısıltısında duyarsın
Uçuşur derinden derine eşarbı, hayali...
Bir ezgi eşlik eder ardından kulağında, duyarsın
Aslında uzak değil hiçbir yer, yar hayali gönölde ise
Dert değil tüketmek yolları uzaktan uzağa
Kavuşmak varsa sonunda, ala...
Yanından geçer gider turnalar
Eşlik eder dilin martıların ezgisine
Belki bir adım uzaklığı kadardır yarin gölgesi
Güneş karartır aydınlığı, yıldızlar, ay sönük
Ne güzel şey yare yol almak
Erir mesafeler her bir adımda
Bırakır yerini tan yeri şafak
Uzak değil gündüzler
Ve mesafeler...

Mehmet Nuri Yalçın

Uzak Ufuklar

Cebimde eski bir resim
Dilimde bir isim
Yola çıkıyorum yine
Uzayan yollar nereye gidiyor
Bilir misin yar
Ben bilmeden yürüyorum
Gözlerim uzak ufuklarda yine
Yüreğim seni arıyor
Adımlarla sana geliyorum

Mehmet Nuri Yalçın

Uzamlara

Sabahsız geceler devřirmekte yűređim
Apansız kabuslarla uyanırım her dem
Yakamozlara dalıp gitmek varken
Dalgalar eşliğinde
Ben yine derin düşűnceler içinde
Bir kızılık beklemekteyim
Ufuktan
Yok hiçbir şey geride kalan
Kaybolmaya gidiyorum çok uzamlara
Çok uzamlara...

Mehmet Nuri Yalçın

Ürperir Kalbim

Sensiz geçen her akşam
Bir yıldızla paylaşırım yalnızlığımı
Ebediyen sensiz kaldığımı anladığımdaysa
Yıldızlara fısıldarım seni sevdiğimi

Menekşenin kokusuna benzetirdim
Kokladığımda saçlarının kokusunu
Sevgiyle ürperirdi kalbim
Aldığımda her seferinde mektubunu

Ne büyük sevgiydi,sevgim
Yoktu hiçbir şey aklımda,tüm dertler uzak
Bir haykırıyla gelmiştim sana hatırlasana
Ayrılacağın gelmiyordu ki o zamanlar aklıma...

Mehmet Nuri Yalçın

Ürperti

Her gece yalnızlığın ürpertisiyle uyanmak
Bir alışkanlık oldu bende
Senin hasretinle yaşamak
Yeni bir sancı ekliyor her gün gönlüme

Seni bulmak mümkün değil artık biliyorum
Uzaktasın vuslatım derin
Bakmıyor artık yollarına gözlerim
Güzel yine de anımsamak tüm yaşanmışları...

Mehmet Nuri Yalçın

Üşüyen Sakalar

Üşüyen bir saka olmak incecik kavak dallarında,
Ruhunu ısıtmak her kar tanesi düştüğünde.
Kimi zaman dalıp gitmek uzaklara,
Beyaz bir çölde seraplar görmek vaha niyetine,
İrkilmek bir tüfek sesiyle,
Vurulan ben miyim,
Yoksa düşlerim mi düşen toprağa?

Mehmet Nuri Yalçın

Ütopik Bir Şiir

Yitik hasretler var yüreğimde
Utangaç bir çocuk ağlar hergün
Habersiz
Biçare
Doğan güneş karanlık doğar ufkuma
Melankolik sevdalara gebe yüreğim
Titreyen bir saka üşür her sabah uyandığımda
Dışarda zemheri soğuklar üşütür ellerimi
Mavimsi düşler görürüm senden habersiz
Ama aslında kendimden de saklarım
Nerede mavi düşlü çocuk
Nerede
Hain pusular kurar kabuslar yüreğime
Dört bir taraf zebani
Zalim bir fırtına yanıbaşımda
Boransız gün geçmiyor anla
Anla mavi düşlerimi güzelim
Karanlık delhizlerde
Mavilik aradığımı...

Mehmet Nuri Yalçın

Vakitsiz Düşünce

Kaçamak bir hayat benimki
Yaşarım alabildiğine
Şafakları gözlerim her sabah
En karanlık anında gecenin
Uzak diyarlar düşlerim
Sisli bir bulutla kaplanırken gökyüzü
Ab-ı hayat gibi
Suya kanar bedenim
Yudum yudum çekerim içime
Soluksuz kalırım bir an
Yaprak düşer ağaçtan
Bedenim toprağa emanet kalır
Acır yüreğim
Duyarım iliklerime kadar soğuğu
Dağlar ardına kaçasım gelir sebepsiz
Çarem yoksa da gitmene
Yalınayak
Düş kurarım
Gamzen düşer aklıma
Tebessümün
Susarım...

Mehmet Nuri Yalçın

Vuslat

Gökyüzü bambaşka bugün,
Sonbaharı ömrümün.
Yaprakları da dökülüyor bir bir
Kurumuş dalları ruhumun.

İnanmıyorum,böyle değildim ben,
Yollarda koşardım içim sevinçli,şen,
Beyazlaşacak mıydı saçlarım aynalar?
Güllerim solmuş,yollar hep diken.

Çaresizlik sarmış dört bir yanıma,
İnanmaz gülerdim,kalpde ağlar mı?
Saatler durmuş,geçmiyor zaman,
Hayal desem değil,yoksa rüya mı?

Güneşim doğmaz,sönük lambalar,
Karanlık her yer,bir çocuk ağlar,
Korkarım bakmaya,camlar buğulu,
Dışarısı soğuk,gönlümde kar var.

Vuslat ne zaman bitecek,biter mi dersin?
Yıldızlarda küstü bana,nerelerdesin?
Ayaklarım sendeler,düşerde belki
Hazan bitmez oldu,bahar nerdesin?

Kapkara bulutlar sardı çevremi,
Gelmeyeceksin,biliyorum...sende mi?
Hala bir umut var,gözlerim yolda,
Ellerim boşlukta dolanır,bitir özlemi.

Mehmet Nuri Yalçın

Ya Da

Saatler dargın bana
Zaman kırgın
Düşlediğim hayaller yok yanı başımda
Terk eyledi onlarda bir sabah
Kanatsız kırlangıçlar gibi dolanıyorum
Attığım her adım geri götürür beni
Ya çocuk oluyorum
Küsüyorum bütün yaşanmışlara
Ya da olduğundan bir hayli büyük
Çok ciddiye alıyorum hayatı
Gereksiz
İç geçiriyorum bazen akıp gidişine hayatın
Tekrar tekrar başa sarıyorum kasedi
Yeniden
Gün ışığı kaçamak cevaplar gönderiyor gözlerime
Başboş dolanıyorum sokaklarda
Avare

Mehmet Nuri Yalçın

Ya Ümitte Biterse?

Beklemeye alınmış bir sorunun
Acizane cevabıdır bu
Bilseydim bunu anlatabilmenin başka bir yolunu
Zorlardım tüm çıkmazları
Ama yok bende bunu ifade edecek uzun cümleler
Doğru kelimeler...
Demıştin tüm bunları laf arasında
Bir şeyi sadece istemek yetmiyormuş
Anladım...
Çıkmazlara çevirdim yönümü
Çıkar mıyım ovalara
Meçhul...
Ekledim seni de yitirdiklerim arasına
Anlattıkça seni eksilmiyorsun bende
Çoğalıyor yüreğimde tüm anıların
Gitse de çıkmazlara tüm yollarım
Yine de var bir ümit içerimde
Yağmurlarla beraber akıyor tüm düşüncelerim derinlere
Korkuyorum oysa hayattan
Ürkek bir çocuk benliğim
Nedensiz tüm haykırıışlarım boşluğa
İmgeler çare değil
Çare değil yokluğunu doldurmaya hiçbir yaşantı
Çıkmazlara çevirdim yönümü
Varsa da ümidim şimdi
Korkuyorum

Mehmet Nuri Yalçın

Yağmur

Yağmur yağar
Damlalar düşer geceye
Tane tane
Akıllı işi değil
Biliyorum
Saymak damlaları
Ama öyle ahenkli yağıyor ki yağmur
Kaptırıyor insan kendini
Çiseleyişine
Bir damlada ben olsam diyorum
Yağan
Düşünüyorum sonra
Yağıyorum

Mehmet Nuri Yalçın

Yağmur Yağar Nusaybin Yollarına

Yalancı mevsimler yaşar gözlerim
Hazan olur gözyaşım
Kuşlarda ağlar benle beraber
Yürürüm uzayan yollarında
Nusaybin'in
Yağmur yağar
İslanırım çiseleyişinde
Alır götürür beni rüzgar
Kimi gün Çağ-Çağ'la akarım
Kimi gün aşık olurum
Melmetun kıza
Diyarlar dolaşır coşkun benliğim
Bir sende tutuklu kalır yüreğim
Biçare
Mör Yakup'ta ayin yapar
Namaz kılarım Zeynelabidin'de
Hoşgörüyü soluklarken
Nefes nefese
Birbaşka atar kalbim
Süryaniyim kimi zaman
Bazen Yezidi
Düşlerim Selman-ı Farisi'yi
Peygamber Ocağı'nda
Yağmur yağıyor hala
Gözyaşımınla beraber
Parke döşeli Nusaybin yollarına

Mehmet Nuri Yalçın

Yağmur(rahmet)

Yağmur
Hoşgeldin rahmetinle
Can verip toprağa serinliğinle
Damla damla yağ düşlerimize

Yağmur
Hoşgeldin bağrına toprağın
Seninle hayat bulacak yeniden insanlık
Damla damla yağ üzerimize

Yağmur
Hoşgeldin huzur veren sesinle
Dualar sen de anlam bulacak
Damla damla yağ ellerimize

Yağmur
Rahmetsin aleme
Senin isminle gelir her gelen
Sensin varlığa taptaze can

Yağmur
Hoşgeldin engin yüreklere
En uzaklardan bir selam, bir salat
Dua dua ak içerimize...

Mehmet Nuri Yalçın

Yağmurlu Düşler Zamanı

Bir derin hüznün barındırır kimi kez şarkılar
Yağmur yağar bir yandan
Damla damla
Bir yandan gözlerim
Süzülür inceden inceye
Tane tane
Zamansız ağlarım
Kurutmasın güneş göz pınarlarımı
Kuru zaten
Ağlamaktan...

Mehmet Nuri Yalçın

Yakariş

Açmış minik ellerini semaya yalvarmakta
Ya Rab! diyerek derdini haykırmakta
Ne zaman bitecek bu figan,gözyaşı
Tertemiz yüreğiyle bir çocuk ağlamakta...

Mehmet Nuri Yalçın

Yalnızlık Rıhtımı

Dönüp sırtını
Ben yokmuşum gibi davranman yok mu
Sonra sessizlik içinde kayboluşum(uz)
Yalnızlık rıhtımında
Geçen gemilere el sallamak varken doyasıya
Nedensiz tükeniyoruz ikimiz de
Bazen kırık iskele tahtalarına takılıyor ayaklarım(ız)
Sendeliyoruz
Boşlukta ellerim(iz) bir el arıyor çaresiz
Uçan martılar acıyarak bakıyor gözlerim(iz) e
Kanatsız olmak bu kadar mı koyar adama
Uçamamak
Duyamamak tertemiz düşlü çocuk sesini
Hep aynı nakaratı tekrarlamak
Özlem duymak baharlara
Bir düş gibi
Ve sonra uyanmak rüyadan
Haykırışlarla
Oysa herkesin vardır bir Juliet'i
Kiminin sadece madde kokarken saçları
Kiminin bambaşkadır
Dönüp sırtını
Ben yokmuşum gibi davranman yok mu
Sonra sessizlik içinde kayboluşum(uz)
Yalnızlık rıhtımında...

Mehmet Nuri Yalçın

Yaradan'a

Bir şiir havasına alıp götürürken gökyüzü
Ağır ağır yol almakta bulutlar
Mavisine ayrı dize
Beyazına ayrı
Göklerden gelen bir karar der Karakoç
Göklere ayrı dize
Yaradan'a apayrı...

Mehmet Nuri Yalçın

Yarım Yamalak

nakaratı seviyoruz
tekrar tekrar etmek güzel şey hayatı
birde düşlerimizi tekrarlasaydı ya hayat

düşler bu şekilde anlamlı olmazdı ama
dedi ordan bir ses

belki de saklardık içimizde düşlerimizi hayata inat
kimi gün su verir büyütürdük
ellerimizle...

kimi gün de yıkıverirdik yeni düşlerle
dedi tekrardan

ama herşey bir inat değil miydi zaten
yaşamak bile...

işte büyötmeye inat
yenisini yetiştiriyoruz
diyerek sürdürdü inadını

severken bile hayatı, ölümü düşünöyoruz ya nedensiz
o da bir hatıra bize
en acısından...

siz şiirsel konuşuyorsunuz emma
ben konuşamam
dedi ses

şair ısrarlıydı oysa
yooooo gayet iyi gidiyordunuz

derken seslendi yeniden
sizi hayal kırıklığına uğratmayayım

çok güzel bir şiir olacaktı oysa

dedi sesin sahibi ve düşündü şair alalım mı
diye
aldı yeniden başa
en başa
oysa herşey yarım kalmaz mıydı zaten
tüm yaşanmışlar yarım yamalak..

ses,
kusura bakmayın ya
eşlik edemedim birden
yine mahvettim şiiri
yine yarım kaldı yaşananlar

yok böyle gidiyoruz zaten bir hayale
her şey bir acayip zaten

dedim ya
yarım yamalak...

Mehmet Nuri Yalçın

Yarınlar

Ne yarınlara bir şey bekleyin derim
Ne de ben birşey beklerim yarınlardan
Bir ben varım işte birbaşıma
Dolaşıyorum ıssız ıssız
Avare
Kim anlayabilir ki beni
Ne sen anlayabilirsin
Ne de körkütük sokaklar
Herşey bende bitse de aslında
Vazgeçtim yarınlardan
Yok hiçbir şey gözümde
Bir ben kalıyorum her kanadığında dizlerim
Bir de serseri düşüncelerim
Uzak bana yarınlar
Gelecek meçhul
Haykırası düşüncelerle dolu hayat
Nerde alıpta başını giden çok uzaklara
Herkes sivruluveriyor
Apansız
Yok tutunacak hiçbir dal
Ağaçlar küskün bana
Ben ağaçlara divane
Düşününce şöyle
Boşver diyorum yine
Boşver
Uzak bana yarınlar...

Mehmet Nuri Yalçın

Yasaklı Büyür Dicle Kenarında Fidanlar

Çalındı tüm düşlerim bir akşamüstü
Abaza hülyalara dalmışken
Ürkek benliğimle
Hoyratça bir rüzgar çaldı kapımı
Selamsız ve de zamansız
Oysa daha ne umutlar
Ne yaşanacaklar vardı
Kırgınlıklarımın kalakaldım
Oyuncağı elinden alınan çocuk gibiyim
Tüm manalar anlamsız
Bütün renkler tek bir renk
Çare değil isyan etmek yaşanmışlara
Düşüncelerim yitik
Korkularım alabildiğine devasa
Bir martı yaralanır içimde
Kanatlandıkça duygularım
Mavimsi düşlerime akıtır tüm zehrini çıyanlar
Yasak terhemiz düşler büyötmek çocuk yüreğimde
Yasak *`Yade` demek
Büyöyen fidanlar yasaklı büyür Dicle kenarında
Uğramaz göçmen kuşlar buralara
Adı Ceylan olan kızlar vurulur sorgusuz
Onüç kurşun şığdırılır,oniki yaşındaki bir bedene
`Çav Bella` söylenemez bu diyarda
Söylenemez ezilmişliğin türküsü
Burası Güneydoğu! ..
Yitik insanların diyardı...

Mehmet Nuri Yalçın

Yaş Otuz Yedi

Yaş otuz yedi, iki fazla yarısından ömrün
Öyle demiş Cahit Sıtkı, özenerek Dante'ye
İlkbaharındaki güç, kuvvet delikanlılığın
Kalmıyor derman dizlerde, tükenmekte bütün
Bir serap gibi akıveriyor, yokluğa sürgün

Dün gibi oysa bütün serenadı ruhumun
Koşmakta heyecanla, her tarafa, el ele
Düşünme derken hevesler, geçip gitmekte
Uyanmayı beklemekte, vah ki en derininde uykunun
Gözler yalancı baharlarda, ballar zehirli

Takatim yok, dün gibi, el uzatmaktayım yemişli dala
Nereden geldi bu yük sırtıma, muallaktayım
Kafeste ürkek bir kuş, ürperen kalbim
Esen rüzgardan bile nem kapar oldum
Herkes eğlencesinde günün, ben sonundayım

Geçip gidiyor işte gençlik, nafile heyhat
Bir adım daha derken, dostlar tükenmiş
Her taraf me'yûs, her taraf soluk
Nerede ahabplar, fır dönen zevat
Terkeylemekte bir bir, tükenmiş saat

Uyku haram gözüme, korkarım uykunun derininden
Gölgeler insan suretli, insanlar gölge
Yokuş aşağı gitmekte yıllar, freni bozuk
Elem çeker mi insan nağmeli su sesinden
Esişinden rüzgarın, yaprağın düşüşünden

Geçmekte bir çırpıda günler, biter haftalar
Ömür dediğin ne ki, bitmekte anlar
Dost olduğun yüzüne, düşmansın bugün
Dörtnala giden atlılar, ömründen çalar
Yoksa sermayen, boşuna ahlar, boşuna vahlar

Bir bakmışsın ki, bitti demiş bir ses
Arkanda ne var ne yok, bırakıverip
Kalmayınca gırtlakta çekilen nefes
Her şeye el sallayarak, elveda deyip
Ölümün soğuk yüzüne uyanır herkes...

Mehmet Nuri Yalçın

Yaşayabilmek Yakamozca

Yaşayabilmek yakamozca
Ürkmeden
Sessiz
Anlatabilmek bir martının uçuşunu
Dalgalar misali kayaları aşındırmak
Ya da rüzgarlara eşlik etmek bir akşamüstü
Dinmeyen hayaller kurmak
Mezopotamya`da
Dicleye bağlanmak
Delice
Saklı umutlar beslemek
Abaza kalmış hayata inat
Düşler devşirmek körpe yüreğinde
Çocuk yüreğini avucuna alıp fırlatmak Dicle'ye
Karşılıksız....
Ayrılıkları harmanlamak
Yalnızlık kokan demlerde
Ama yaşayabilmek yine de yakamozca
Yakamozu özlemek ne kadar zor olsa da

Mehmet Nuri Yalçın

Yeis ve Ümit

İsli bir hava var Mersin'de
Kayıplarda martılar
Alabildiğine ıssız kayalıklar
Hava bulutlu
Rahatsız etmiyor dalgalar bile
Mahzun iskele...
Mersin gibiyim ben de bu aralar
Durgun içimdeki çocuk
Ağlamaklı hayaller biriktiriyorum yarına dair
Uzaklara dalıyor çaresizliğim
Gözlerim uzak düşlerime...
Bir ben miyim özleyen maziyi derinden
Yoksa,
Yoksa kaybolan hayaller mi beni iten yalnızlıklara
Oysa
Yeşillikler düşlemiştim kimi kez
Maviliklere sürmüştüm hayallerimi
Tutup iplerinden yalnızlığımı
En derinine gömmüştüm mahzenlerimin
Hala olsa da bir kıpırtı içerimde
Yeniden başlar mı diyorum canlanma dizlerimde
Yok aslında hiçbir neden
Yok ümitlenmemek için neden
Bana düşen cevaplamak beynimdeki soruları
Ümit mi aslolan
Yeis mi
Ve aslında var bir cevabım
Yeşillikler düşlediğim, bir de mavilikler...

Mehmet Nuri Yalçın

Yesrib'e(medine) Özlem

Karşılığı yok yüzünün
Bir tebessüm oldun bende
Hala sanadır tüm özlemlerim
Hasretler yaşarım Yesrib'e...

Mehmet Nuri Yalçın

Yine Yeniden

Değmez ağlamaya gidenin ardından
Akan gözyaşları içine akar her dem
Bir sen üzülsün çünkü
Ve de olduğu yerde kalakalan
Birbaşına
Diyor ya Üstad:
"Dün dünle beraber gitti cancağızım
Şimdi yeni şeyler söylemek lazım"
Yeni şeyler söylemeli insan
Yine,
Yeniden başlamak adına hayata

Mehmet Nuri Yalçın

Yitik Çocuklar

Kalakaldım
Bir akşamüstü birbaşıma
Ellerim boşa kaldı
Uzatmıştım oysa geleceğime
Karanlıklarla boğuşurum her dem
Etrafım buğulu camlarla örtülü
Gözlerim ama
Nice yitikler yaşadım
Apansız
Vuruldu gecenin en derininde Uğur'um
Yeri geldi annesi oldum
Etekliğimde topladım parçalarını
Bedeninin
Hayata manalı bakışlarıyla
Ceylan'ı aradım dağlarda
Tertemiz yüreğiyle
Şerzan oldum kimi kez
Bir rüzgarın esişini
Serin
Bir de yağışını yağmurun
Çiseli
Özlerim hayali...
Düşüncelerimle yaşamak hayatı
Ama yine de duyumsamak yitiklerimi
Kimi zaman
Ağlayabilmek yeri geldiğinde
Tüy olmak
Bir martı kanadında
Sonra atmak tüm karamsarlıkları beynimden
Tertemiz düşler büyötmek zihnimde
Gölümsemek yarınlara çocuk saflığında
Bir çocuk gülüşüyle

Gamzeli...

Mehmet Nuri Yalçın

Yok Artık Hiçbir Karşılık

Neden tutarsızdır hep düşlediklerim
Değersiz mi bu kadar hayat
Çarem sen dedikçe neden yol yokuş
Bitmek bilmeyen nedenler neden
Dönüp sırtını gitmek mi kolay
İyi de neden hep gidiş
Varmak isterken sonsuza delice
Yerimde saymakta neyin nesi
Kahrolan çocuk masumiyetim, hep aynı haykırıyla uyanır uykudan
Düşüyorum
Tutunacak dallarım nerde
Yine mi,
Bitmez mi hüsrânlar semeratımda
Oysa ne de hoş biterdi filmler izlerken
Benim son sahnem neden hep acı
Kulak kesilirken her denilene
Yok artık bende sana hiçbir karşılık hayat
Yok hiçbir düş kırıntım
Sadece bir çocuk vardı tertemiz düşleriyle
Gömüverdin onu da
Ne mutlu sana...

Mehmet Nuri Yalçın

Yoksunluğum

Bir kırık şarkısın kulaklarımda
Mazi olmuş bir tutam söz
Mırıldandığım bir nakarat
Dilimde
Çaresizliğim ve seni arayışım
Çare niyetine
Ama yokluğun ve yoksunluğum
Birbaşına
Kabullenmişliğim yokluğunu
Sabrı cemille
Yine de hep bir ümitle bekleyişim
Haşretliğim sana
Yağmura hasret toprak misali
Her uyandığımda uykudan
Sana ulaşmak
Rüya olsanda...

Nuri YALÇIN

Mehmet Nuri Yalçın

Yolcu

Uzayan bir yol önümde
Art arda uzayan çizgiler
Sağlı sollu çalılar arasından
Ağır ağır ilerliyor araba
Gökyüzünde tek bir bulut yok
Niye küsmüş acaba rüzgar
Güneşse kendi halinde bugün
Hafif süzülüyor tepelerin ardından
Geride kalan her adım
Birbaşka diyara sürüklüyor bedenimi
Boş gözlerle izliyorum hayatı camdan
Başım otobüs camına emanet
Yastık niyetine
Dalıversem ya şimdi
Sığınsam yine rüyanın sırlı izine
Kapatsam gözlerimi
Hafifçe...

Mehmet Nuri Yalçın

Yolcu II

Uzayan bir yol önümde
Ard arda uzayan çizgiler
Sağlı sollu çalılar arasından
Ağır ağır ilerliyor araba
Gökyüzünde tek bir bulut yok
Niye küsmüş acaba rüzgar
Güneşse kendi halinde bugün
Hafif süzülüyor tepelerin ardından
Geride kalan her adım
Bir başka diyara sürüklüyor bedenimi
Boş gözlerle izliyorum hayatı camdan
Başım otobüs camına emanet
Yastık niyetine
Dalıversem ya şimdi
Sığınsam yine rüyanın sırlı izine
Kapatsam gözlerimi
Hafifçe...

Mehmet Nuri Yalçın

Yürürken Nusaybin Sokaklarında

Kimî zaman serseri dolaşırım bu sokaklarda
Yağmur çiselerken bir yandan
Bir yandan da rüzgar esmekte olur,
Saçlarının kokusunu getirerek
Hayata umutsuz adımlarla yürürken
Nusaybin sokaklarında
Biran baharın yeşilini arıyor sanki gözlerim
Seni aradığı gibi
Çağ-Çağ'la akıp gittin mi yoksa sende
Bir yele mi kapıldın delicesine
Şimdi hangi semalarda uçmaktasın
Kimbilir şu an kimin kulağına fısıldıyor dilin
İnancın şiirini

Mehmet Nuri Yalçın